

II. MÁSODIK FEJEZET: A TRADÍCIÓK

Sokkal könnyebb különbözni, ha a körülötted lévő is mások, akárcsak te. A mágusoknál sincs ez másképp. Csoportokba szerveződnek, hogy megosszák egymással saját tanácsuk és egységesített mágiarendszerük által kifejlesztett misztikus alapelveiket. Az átadott tudás gyökereiből mágikus Tradíciókat alapítottak. Természetesen ezek a szervezetek nem értettek egyet egymással az elméleteket és a stílust illetően, de – különösen manapság – egyre több tevékenységre lennek, amiben együtt

dolgozhatnak – legalábbis a felszínen – a mágiát és a mítoszt fenyegető erőkkel szembeni védelem eléréseért.

A Tradíciók hivatalos kormányzó testületét a Tradíciók egy-egy képviselőjéből álló Kilencek Tanácsa alkotja. A Tanács célja, hogy vakvezető kutyaként szolgálva vezérelje és összehangolja a Tradíciók cselekedeteit, vigyázva a mágusok s nem kevésbé az Alvók épségére is. Igazság szerint a Tanács alig van hatással egy átlagos tradíciós mindennapi életre. Esményei le-leszűrődnek egyesekbe; jelenlegi céljait a Tanácshoz közel álló mágusok tanítványjaiból álló kis csoportok teljesítik be.

Egyéni szinten a Tradíciók a lehetőségek tárházaként

szolgálnak egy mágus életében. Hatékony képzésben, erkölcsi és mágikus támogatásban részesítik, és segítenek neki megérteni és megmagyarázni hite felépítését. Egy tradíciós általában egy olyan csoportnak is tagja, ami felkarolja és, ha kell, kihúzza a bajból. Másrészt, a Tradíciók rendszerint elvárják, hogy valamilyen módon viszonzák ezeket a szívességeket.

Napjainkban a Tradíciók nagy becsben tartják a számos kultúra hagyatékából származó különféle mágikus praktikákat. De mindannyiukban közös az a hitvallás, hogy fontos életben tartani a mágiát és meg kell adni az Alvóknak egy varázslatos világ lehetőségét. A Horizont Tartomány vezetőitől kezdve a jobb világról álmódó tanítványokig mind egy olyan világot védelmeznek, ahol az emberek hisznek a csodákban, a miszticizmusban és a spiritualizmusban. A Technokrata Unió szerint nem megengedettek az effajta szeszélyek, és a Tömeg egy biztonságos és statikus világot választott élőhelyéül.

Azonban nem minden mágus csatlakozik a Tradíciókhoz. Egyesek jobban szeretnek egyedül dolgozni és élni, segítség nélkül találni megoldást gondjaikra, magányosan élvezni a siker gyümölcsét. Ezek az Árvák nem részesülnek a zárt közösség adta előnyökből, de nem is kell megbirkózniuk a beilleszkedés nehézségeivel.

AKASHA

TESTVÉRISÉGE

A tudat, a test és a szellem mind az egyén nagyobb egészének részei, épp ahogyan az egyén is része a világegyetem nagyobb egészének. A hasonlóság, a különbözőség és a konfliktusok csak látszat. Amikor a test és a tudat egyensúlyba kerül, a lélek követi őket. Amikor az egyén nem szegül szembe a világegyetemmel, hanem vele együtt mozog, felismeri önnön természetét. Ezekből a filozófiai gyökerekből sarjadt ki Akasha Testvérisége. A test csiszolásával a Testvérek megteremtik a tudat templomát; a letisztult tudat pedig a lélek megértését eredményezi. A Testvériség egyszerű eszközöket – formagyakorlatot, meditációt, gyakorlást és tanulást – használ arra, hogy egy egyszerű emberből bölcs testvért faragjon.

HÁTTÉR

Akasha Testvériségének filozófiai és történelmi gyökerei az idők kezdetéhez nyúlnak vissza, amikor az emberek még mind harmóniában éltek. Az első akashák még a Sárkánytól és a Főnixtől tanulva sajátították el a Do lépéseit és fogásait, testüket és tudatukat a mozgás és a nyugalom egyensúlyán keresztül fegyelmezték. Ahogy teltek az évek és egyre több ember született a Mindenség közelében, az meghasadt és részekre bomlott. A tudat és a test, a mozgás és a nyugalom közti egyensúly felborult, s a leendő akasha testvérek visszavonultak a hegyekbe, barlangokba és az erdőkbe, hogy ott folytassák az egyensúly tanulmányozását a Do művészetén keresztül. Harcművészettel és gyakorlatokkal tökéletesítették a testet, miközben szigorú önfegyelmel, kántálással és imákkal tisztították a tudatot.

Ahogy a világ szétagolódott, és az emberek letértek a közös útról, a konfliktusok több formája is felütötte fejét a Testvériségben. A korai feltalálók a technika első vívmányait kínálták az emberiségnek, megszakítva ezzel az anyagatlan világgal kialakított kapcsolatát és megerősítve a fizikális és a spirituális világok közti válaszfalat. Az eszközök arra ösztönözték az embereket, hogy csupán a kézzelfogható dolgokra összpontosítsák figyelmüket és felejtsek el, hogy bármi más is létezne; az anyagi javak elérendő céllá váltak és az egyéni fejlődés természetes kiteljesedésének helyébe léptek. Még a Testvériségben is akadtak olyan ifjú tanítványok, akik bár a Do tanulmányozásának szentelték életüket, nem értették a filozófia és a testi képességek közötti kapcsolatot. Ezek a harcosok nem láttak tovább a testi fejlődésnél, és diszharmóniával fertőzték meg a csoportot és a többi emberrel való kapcsolatát.

Később az akasha konfliktusok odáig fajultak, hogy más Felébredetteket – a reinkarnációt szolgáló mágusokat – is belevontak a harcba. A Testvériség elzárkózott azoktól, akik önhatalmúlag döntöttek életről s halálról, így 300 éven át háborúztak a – későbbi Euthanasz Tradíciót alkotó – halálmágusok ellen. A harcok mindkét Tradícióban elhíntették a félelem magvait. Habár egyikük sem bocsátott meg teljesen a

másiknak az évszázados vérontásért, sokat tanultak egymástól. Már egyik sem fog (mint szervezet) csak úgy beleugrani egy konfliktusba.

A buddhizmus, a taoizmus, a sintó és az ehhez hasonló vallások szellemi tanításai – a Testvériség tanaival együtt – elterjedtek Ázsiában. Kína saolin kolostorai otthont adtak a Testvéreknek, ahogy Japán hegylakó remetéi, Tibet magányos papjai és India rejtélyes misztikusai között is követőkre találtak eszméik. Számos közönséges ember építette bele a Testvériség hitvallását mindennapi életébe. A köznép felkarolása lett az akashák veszte: a hatalmukat féltő nemzetek, keménykezü uralkodók és titkos társaságok rossz néven vették a Tömegre gyakorolt hatásukat. Végül aztán befolyásuk szétzúzására törekvő hadseregek és kormányok elleni háborúba sodorták magukat. A Testvériség birtokait felosztották, tagjait pedig szétkergették. Az anyagi jólétre koncentrálnak hierarchikus társadalmak és kasztrendszerrel az akashák önfejlesztő módszereik ellen fordították az embereket.

Ennek ellenére, az egyén fejlődését szolgáló szervezetként az Akasha Testvérisége fennmaradt. Vándor papok itt-ott életben tartották az eszméit, míg a Tradíció tanításai számos kultúra és család örökségévé váltak. A technokrata befolyás talán elpusztította a Testvériség materiális erejét, de fókuszához nem érhetett — az akashák igazi ereje az emberiség *lelkéből* eredt. Akinek útmutatásra volt szüksége, aki érezte a Do hívását, rájuk talált. A modern vágyaktól, szerkezetektől és a technika korszakának hatásaitól függetlenül nem semmi sem árnyékolhatta be vagy olthatta ki a fivéreket és nővéreket bensőjében ragyogó fényt.

A modern Tradíciókat tekintve a Testvériség testesíti meg az erőszak és a béke, az összhang és a konfliktusok közti egyensúlyt. Gyökereik spirituálisak, így képtelenség elpusztítani őket puskagolyókkal, pénzzel vagy törvényekkel. A Hadakozó Öklök elképesztő képességeiket arra használják fel, hogy megküzdjenek a Tradíciók ellenségeivel, miközben minden egyes ember Kiteljesedéséről szóló tanításait a helyes cselekedeteken keresztül terjesztik. Ahogy a harcművészet reneszánszát éli, és az ázsiai filozófiák elkeverednek a XXI. századi kultúrával és technikával, a Testvériség újra elhínteti magvait az emberiség szívébe szerte a világban.

SZERVEZET

A Testvériség laza szerkezetű; az út mérföldköveinek a megvilágosodást és a végzetet tekintik, de minden élőlénynek vannak erényei és értékei. Az akashák szerint egy dolog vagy filozófia a másik fölé helyezése helytelen minősítés. Éppen ezért a mesterek, noha tiszteletreméltó intuícióval rendelkeznek, soha semmilyen hatalmat nem gyakorolnak – pusztán megbecsülésnek örvendenek. Az élet bármely területéről

kerüljenek is ki az akasha akolitusok, mind egy tiszta és egyszerű életstílushoz vezető utat követnek, legalábbis bizonyos fokig. Amint egy testvér a Do egyszerűbb és akadálytalanabb állapotába jut és nagyobb Arétét szerez, eredményeit feljegyzik, tanításait elterjesztik, hogy hasznára váljanak mindenkinek.

CSOPORTOK

Akasha Testvérisége nem csupán saolin papokból áll; nem zárja ki a kaukázusiakat, sem bármely más csoportot. Igaz, a Tradíció magva zömmel ázsiai, de az egyensúly és az összhang keresése egyetemes. Buddhisták, konfucianusok és taoisták is szép számmal képviseltetik magukat a Testvériség soraiban. Ateistákat, pogányokat, sőt még keresztényeket is szívesen látnak – bármely harmóniára törekvő és a Do útját kutató megvilágosodott lélekből válhat Testvér.

Habár a Tradíció külsőleg békésnek tűnik, ez belsőleg már nem igaz. Véleménykülönbségek hatalmasodtak el falai közt, akárcsak a többi mágusközösségen belül. Az akashák soraiban legerőteljesebb széthúzás az ellenségeikkel háborúzni akaró fiatalabb növendékek, a csupán megvilágosodást kereső mesterek és az újonnan beavatott Wu Lung Műhely tagjai között jelentkezik.

Eroősen tradicionális elemek építik fel a **Shi-Ren** avagy a „jótékony arisztokrácia” közösségét. Olyan törvénytisztelő emberek és politikusok alkotják e csoport magvát, akik világi viszonylatban nagyobb akasha befolyásra vágnak. A Shi-Ren szerint a Testvériség módszerei akár teljesen a feledésbe merülhetnek, ha kulturális bölcsőik a múlté lesznek. Habár számos modern Shi-Ren már nem hisz őszintén abban, hogy a Kínai Birodalomhoz vissza lehetne térni, nagyon is érzik, hogy a Testvériség számára fontos fenntartani az érdeklődést a modern politika és kultúra iránt. A történelem tanítására és a Tradíció gyökereire helyezik a hangsúlyt, így sokuk *mintázat esszenciával* rendelkezik. Behatóan tanulmányozzák a tudatmágiát, jobb szervezethez törekednek, valamint ők képviselik a Tradíciót a nyilvánosság előtt a diplomáciában és a politikai küzdelmekben.

Tökéletes ellenpéldaként szolgálnak a **Li-Hai** tagjai, akik Mo-ce utilitárius erkölcsi filozófiáját vallják magukénak. Szerintük az ősi tradíciók csak belekényszerítik a tudatot egy olyan hamis erkölcsi értékrendbe, amit nem a gyakorlatiasság vezérel. Az indokolatlan hagyományok pedig ártalmas cselekedeteket szülnék. A Li-Hai azt vallja, hogy minden erényt aszerint kellene megítélni, hogy hasznos-e vagy ártalmas. Ennélfogva arra törekednek, hogy véget vessenek azoknak a régi hagyományoknak, amik ma már egyáltalán nem időszerűek. Úgy érzik, a Testvériségnek modernizálnia kell, be kell fogadnia az új elveket, hogy lépést tarthasson a változó világgal és meg kell tanulnia egy olyan rendszerben működni, ahol az eszközöket a tudományos társadalom szabja meg. Habár nem hagyták abba a Do gyakorlását, elutasítják az akasha mágia ősi hagyományokra épülő elemeit. Ehelyett arra törekednek, hogy összeolvasszák a Do művészetét és az Akasha Krónikát az egészség, az erkölcs és az önmegvalósítás modern, ésszerű megközelítésével.

A **Kannagara** olyan aszkéták csoportja, akik számtalan ősi gyakorlatot ápolnak a Testvériségen belül. Ezek a szerzetesek komoly megpróbáltatásokon keresztül tisztítják meg és erősítik magukat fizikailag és szellemileg egyaránt. A Tradíció valamennyi tagja használ ilyen technikákat bizonyos fokon, de a Kannagara hite szerint a helyes tudat és a helyes lélek egyedül a helyes cselekedetből születhet meg, és az ilyen cselekedetek rituálékkal és kemény gyakorlatokkal érhetőek el. A legtöbben közülük ma is elzártan élnek az akasha menedékekben, ahol rendszeresen imádkoznak és gyakorolják a hitüket. Néha kimerészkednek a külvilágba is, hogy lássák, mit kell még felülmúlniuk. Mivel ezeket az elvonulóhelyeket elérte a modern terjeszkedés és a

turizmus, s az aszkéta életmód is kezdi elveszíteni a népszerűségét, a Kannagara lassan feledésbe merül.

Misztikus hajlamú Testvérekből áll a **Dzsnáni**, a spirituális fejlődés érdekében a sinto és a tibeti rítusok különböző formáit gyakorló jógi csoportja. Monista szektaként az egyén és az *avatár* (vagy ahogyan ők nevezik: „Buddha-tudat”) összehangolásában hisznek. Jógagyakorlatok, tantra, imádság, kántálás, valamint a mindenütt jelen lévő Do és meditáció által a valóság abszolút lényegével keresik az egyesülést. Ahelyett, hogy a valóság képlékenységében hinnének, úgy tartják, az egyetlen benső lényegből fakad, és hogy minden egyéb illúziófátyol csak azért létezik, mert az egyén képtelen összhangba kerülni az abszolút lényeggel. Ezek a szerzetesek szellemi utaknak vágnak neki, keresve a belső bölcsességet, hogy feloldják az egyén és az avatár közötti határvonalakat. Természetüknél fogva erős szellemmágiának parancsolnak, ugyanakkor rengeteg szokatlan könyvet őriznek, és a Testvériség többi tagja számára ismeretlen gyakorlatokat űznek. A szóbeszédnek szerint több ősidők óta létező kolostoruk van elzárva a világ szeme elől. Mélyen a föld felszíne alatt húzódó titkos katakombákban pedig a Horizont Tartományba vezető átjáróra vagy olyan ősi, varázserőjű helyekre bukkanhat az ember, amiket teljesen áthat az abszolút tudat.

A Testvériség ifjú és forróvérű harcosai a **Vadzrapáni**hoz, avagy a „Gyémántpálca hordozóihoz” csatlakoznak. Számukra a megvilágosodás olyan, akár egy gyémánt: kemény, kikezdehetetlen és nem rejlik benne más, mint a külvilág visszatükröződése. A Vadzrapáni a Testvériségen belül csak „Hadakozó Öklök” néven ismeretes, mivel elnevezésük mind a „gyémánt”, mind a „mennykkőcsapás” kifejezésből is származtatható, gyémántpálcájuk pedig egy metafora természetfölötti hatalmukra. Tanak szerint a Technokráciát csak egy elsópró támadással lehet legyőzni, így a Do technikáit használják fegyverükként. Érdekes, hogy bár a Vadzrapáni eredetileg nőies jellegű metafizikai princípiumból született, ez a tény egyáltalán nem korlátozza a szekta tagságát. Valójában e közösségbe tartozni gyakran több annál, hogy egy mentor ide oszt be egy fiatal és lendületes tanítványt (vagy a többi harcos rokonlelket vél felismerni benne). A Vadzrapáni a harci képességek fejlesztését tartja elsódlésesnek, és gyakran keresi a bajt a Testvériség ismert ellenségeivel. Bár az idósebb tagokat gyakran sodorja más frakciókba az élet, néhányan továbbra is aktív harcosok maradnak – a Tradíciónak valahogyan csak meg kell védenie magát.

A **Wu Lung**, a Sárkány-család, egy elszigetelt mágusszekta, csak nemrégiben kötött szövetséget a Testvériséggel. A szekta a múltban a tradicionális Kína fölötti uralomért harcolt Akasha Testvériségével. Legnagyobb vezéreiből napjainkra már megölték, örökségüket szétmosta a modern Kína, így a Wu Lung arra kényszerült, hogy félretegye az ellenérzéseit, és szövetkezzen Kína ősi kultúrájának egyetlen élő örökösével. A *sárkányvarázslók* Kína régi, birodalmi napjait idéző, szigorú és bürokratikus mágiastílust gyakorolnak, elődeik imádatával és az égi szellemeknek szánt áldozatokkal kiegészítve. Mind a Testvérek, mind a varázslók szüntelenül arra törekednek, közös gyökereiket alapul véve egyesítsék eltérő eszméiket, azonban hosszú utat kell még megtenniük. Mi több, a varázslók a Do technikáitól független saját harcművészetet gyakorolnak. Úgy tűnik, szektájuk inkább a Testvériség elkülönült része marad, a körülmények rabjaként fejt hajtva az akashák döntései előtt. A birodalmi bürokraták alapvetően a Szellem Szférát tanulmányozzák, hogy kapcsolatba kerülhessenek őseikkel, és hogy megfelelően teljesítsék a Mennyei parancsait.

FILÓZÓFIA

Az egyszerűsége való törekvés adja a Testvériség hitvallásának lényegét. Az emberek szükségtelen és az adott helyzetnek nem megfelelő dolgokkal és vágyakkal zavarják össze

életüket. Hogyan is érthetnék meg a világegyetem természetes harmóniáját, ha azt birtokolni és irányítani akarják? Valamennyi egyén természetadta helye – a Dharmában betöltött szerepe – nyilvánvalóvá válik, amint az embert nem vakítják el a kapzság, a vágyak és a hatalom illúziói. A életmód-gyakorlatok esélyt adnak a léleknek, hogy megtapasztalja a világegyetem sokszínűségét, és így – a Mindenséggel kialakított harmóniában – bepillantást nyerhessen a dolgok rendjébe. Minden élet csupán egy lépés a Dharma kerekén, amíg az egyén ki nem szabadítja magát az önnön elképzelési és vágyai alkotta láncok közül.

GYENGESÉGEK

A kifinomultság és a zen-szerű nyugalom a Testvériség legnagyobb erősségei és gyengeségei is egyben. Mivel a rend oly szigorúan csak az egyéni fejlődésre koncentrál, mestereiknek nincs kapcsolata a tanítvány személyes ösvényével. Ahelyett, hogy képesek lennének leckékkel és javaslatokkal segíteni egy beavatottat a bölcsességhez vezető úton, a legtöbb Testvér csupán rendszeres fizikai edzést tud ajánlani, ősi könyvek rejtjeles szövegeinek vagy idiómák fejtegetésére buzdítja a tanulókat, amik feltehetőleg elvezetik őt a saját revelációjához. Egyes tanítványok bensőséges útmutatás nélkül nem jutnak előbbre a tanulásban, néhányan pedig fejlődésük későbbi szakaszán rekednek meg.

A mesterek nem tudják elmondani tanítványaiknak, mi az, amiről állítólag tanulnak, vagy hogy hol és egyáltalán hogyan találhatnák meg azt. Következésképpen a Testvériség egyszerű frusztráltság miatt veszít el rengeteg ifjú mágust. Azok, akik ragaszkodnak a Tradícióhoz, tehetnek pár próbát arra, hogy szembeszálljanak ezzel a Zen-kórral, ám az idő és a nagyrebecsült hagyomány súlyával kell megbirkózniuk. A testvériség individualista hitvallása – az, hogy embernek magának kell rátalálnia – paradox módon megnehezíti az számára, hogy pár egyszerű eszköznél a törekvő mágusok kezébe. Hitük terek a megvilágosodáshoz vezető taníthatnak adhatnak tanításokat, minden egyes embernek magának kell megtalálnia személyes ösvényét. Azok, akik megvilágosodtak, képtelenek elmagyarázni nagyszerű tapasztalásaikat; akik meg nem, azok nem tudják, hogyan kezdjék. A mesterek mutatják az utat, a tanítványok pedig követik őket – de csak ha képesek megérteni azt.

ÉLTÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

Akasha Testvériségének lelke az Akasha Krónikában, valamennyi testvér az idők hajnala óta átélte összes tapasztalatának gyűjteményében van. Lapjai talán tintával teleírt papírok, de a könyv a világ valamennyi szintjén jelen van, szellemi és anyagi szinten egyaránt. A legenda szerint az egész eredetileg az akashának nevezett *kiteljesedett* avatárral kezdődött, akiről a Rendet is elnevezték. A Krónika ihletet ad a Testvériségnek, meditációs szerepéből adódóan kaput nyit a mágusok előtt a tapasztalaton és bölcsességen túlra. Azonban nem egyszerűen egy könyvről van szó, amit csak úgy elolvasnak. Rejtvényekben, talányokban, koanokban vagy hétköznapiak látszó rövid passzusokban olyan tudást nyújt, amit a kereső nem felejt el egyikkönnyen. Oldalai közt barangolva a Testvér

újraélheti a múlt tapasztalatait, közben néha még a saját előző életeibe is bepillantást nyerhet.

A Testvériség lelke a Krónikájában lakozik, de a testét és a tudatát a Do (ejtsd: „dó”) alkotja. Szó szerinti fordításban annyit tesz: „az Úr”; a békés tudat elérésére irányuló testedzés művészete. A Do a harcművészet lényege, a jóval hétköznapiabb művészet gyökere – mozdulatai lehetővé teszik az akashák számára, hogy olyan képességekre tegyenek szert, amikben együtt van jelen a testi, szellemi és mágikus pontosság. Azonban ez több, mint pusztán elképesztően halálos küzdőstílus és testi fegyelmezettség. Ez életstílus, természetes ciklusok szerinti harmonikus mozgás által elért testi képességek

igen minden a saját útjára a kashák többet adjanak szerint a meséről nem hiszen

legfelső korlátja. A Do művelői a táplálkozás, gyakorlás, alvás, gondolkodás, teremtés és pusztítás helyes egyensúlyát gyakorolják, s mindre úgy tekintenek, mint egy nagyobb egész fontos részeire. Végül soron a gyakorló összhangba hozza testét és tudatát az élet természetes menetével, a bele nem illő dolgokkal összeavart világban kifejlesztett mesterséges szerkezetek akadály nélkül.

A Do átjárja az akasha mágia valamennyi aspektusát. Ahogy lennie kell helyes gondolkodásnak, helyes beszédnek, helyes megértésnek és helyes cselekedetnek, úgy lennie kell helyes tudatnak is, hogy elérje a helyes testhez és életmódhoz szükséges állapotot. A Tradíció tehát elsősorban a Tudat Szférát tanulmányozza. Anélkül, hogy az ember bármilyen beskatulyázásba kezdene, a mágust – vagy az ellenfelét – úgy kell tekinteni, mintha nem lenne teste. Így tehát minden akasha tanulmányozza a Do technikáit valamilyen formában, legyen az bonyolult harcművészet, belső útkeresés vagy csendes meditáció.

Bár a Do az akasha mágia alapköve, számos Testvér alkalmaz más, általában szintén ázsiai eredetű gyakorlatokat, hogy fókuszálja energiáit. A feng shui, a meditáció és a kalligráfia kiváló módszerek a csí irányítására, de elsősorban a mozgás és a gondolkodás célzatos összehangolására találták ki őket. A spirituális és mágikus világok nem távolodtak el oly messze a fizikaitól, hogy a harmonikus és megvilágosodott ember idővel ne legyen képes átlépni a világegyetem valamennyi síkjára.

Mégis, sok testvér képtelen megérteni a Tradíció tanításainak kettősségét. Hogy bebizonyítsák, okuk van harmóniában lenni a Do művészetével és a világegyetemmel, megpróbálnak rábírní másokat is, hogy az elveik szerint éljenek – vagy ha nem sikerül, belekényszerítik őket kereteik közé. Ám mindeközben egyáltalán nem veszik észre azt, hogy így embert fordítanak ember ellen, diszharmóniát teremtenek, ahelyett hogy feloldanák azt. A találó „Hadakozó Öklök” elnevezés arra utal tehát, hogy állandó harcot vívnak az elveiknek ellentmondó elemekkel. Mégis ezzel mélyítik el azt a kíméletlen erőszakot, amit tanításaik szerint megvetnek. Sokuk számára a meg-

SZTEREOTÍPIÁK

Álomszólók: Az álom-tánc mindannyiunkban visszhangot ver. Avatárjaik tiszták és meghallják a Mindenséget, ahelyett hogy saját szabályaikat aggatnák reá.

Eksztázis Kultusza: A testet tökéletesíteni kell, mielőtt átszellemülhetne. Ennek ellenére tudatuk alig kötődik az anyaghoz.

Euthanatosz: Nem az ő dolguk megítélni az élet értékét, minden lénynek tapasztalás útján kell megismernie a Dharmát.

Éter Fiai: Bár ragaszkodnak ahhoz, hogy eszközeik vezetnek el őket a megvilágosodáshoz, éppúgy értékelik a tanulás folyamatát, mint annak eredményét.

Hermész Rendje: Hogyan lehetne képes az ember megérteni a világegyetemet, ha irányítani és kategorizálni akarja? A Mindenség túl nagy ahhoz, hogy egyszerű számokkal és szimbólumokkal meg lehessen határozni.

Mennyei Kórus: Megérzéseik dicséretre méltóak, de képtelenek elrugaszkodni azon elképzelésüktől, hogy csupán egyetlen út létezik a Mindenséghez.

Verbéna: A fájdalom és a küzdelem jó tanítók, de nem az egyetlenek. Az élet több, mint vér.

Virtuális Adeptusok: Újabb és újabb, más és más illúziókat találnak saját szórakoztatásukra, de mi értelmű lecserélni az egyik illúziót a másikra?

Üresek: A harmónia tanulmányozását azzal kell kezdeni, hogy elhiszed, hogy egyáltalán létezik.

világosodás pillanata csak később jön el, és ekkor ezek a harcművészek elvonulnak a világtól, hogy konfliktusok helyett a békét keressék.

Szféra specializáció: Tudat

Általános fókuszok: harangjáték, tömjén, meditáció, imaszíjak és -szalagok, megtisztító rítusok, fegyverek

Koncepciók: akciófilm sztár, atléta, felfedező, harcművész tanítvány, bölcs, hős kalandor

Felejtsd el a kavicsot! Felejtsd el a kezemet!
Légy te magad a harmónia!

ÁLOMSZÓLÓK

Szellemekhez szólók, állatok barátai, testvérei szélnek s nővérei a Földnek – e mágusok a mi fizikális világunk és az álombirodalmak közt járnak, bölcsességet és tudást merítve a föld, az ég és a vizek szellemeinek tapasztalataiból. Az álomszólókat gyakran skatulyázták be mint sámánok, így rájuk ragadt a név. Közvetítők az emberiség és a Szellem között, a két világ összekötői, fenntartják az egyensúlyt és ápolják a kapcsolatokat mindkét birodalom lakóival hol szilárd, hol légies állapotban. Valamennyi Tradíció közül az Álomszólóknak van a legbonyolultabb szerepe és a legerősebb központosító, megalapozó hatása.

HÁTTÉR

Kezdetben mindenféle voltak olyanok, akik tudták, hogyan lehet átkelni a szellemi világokba és kommunikálni a vidék totemeivel, törzsi védelmezőkkel és az ősök szellemeivel. Ezek az emberek megosztották bölcsességüket a törzseikkel vagy családjakkal, és varázslókká, orvososágos emberré váltak közöttük. Nem beszéltek azonban a többi álomszólóról, akikkel a szellemvilágokban találkoztak, és nem is túl gyakran verődtek csapatba. Amikor a Zsinat összeült, hogy megalakítsák a Tradíciókat, a mágusok felismerték, hogy szükségük van ezekre a primitívnek látszó emberekre is. A felkérést elfogadó sámánokból lettek az első álomszólók.

Azok, akik csatlakoztak a Tradíciókhoz, hamar meg is bánták tettüket. Az eurocentrikus Tradíciók, Hermész Rendjének előítéleteitől vezérelve, az összes spirituális csoportot egy véka alá vették. Az európaiak nem igazán értették meg a rengeteg látogató „primitív és alsóbbrendű” módszereit, és mindegyikükre ráaggatták az álomszóló nevet. Ők pedig önző, kapzsi és hataloméhes csoportnak látták a Tradíciókat, akik közönyösen viselkednek a spiritualizmus magasztos aspektusaival szemben, és majdnem olyan rosszak, mint az Értelem Szövetsége. Csupán kultúrájuk tudományos megsemmisítésének erős látomása tartotta őket a Tanácsban – de még ez sem bizonyult elegendőnek. Az 1700-as években a kapcsolatuk a racionalista tradíciókkal annyira fellazult, hogy a követség fele kilépett, és visszatért bennszülött népéhez. A szakadás számos álomszóló vesztét okozta és akkora seb hasadt a Tradíció és a Tanács közt, ami máig nem forrt össze. Napjainkra rájöttek, hogy csak a Tanács segítségével maradhatnak fenn, mégis sokáig süket fülekre találtak náluk. Egy jóvendülés szerint a Tanács tanulni fog hibáiból, így végül befogadják az álomszólókat – bár talán mégsem elég hamar ahhoz, hogy megmentsenek mindent, amit az álmodók számára kedves.

Valamennyi Tradíció közül vitathatatlanul az Álomszólók csoportja változott a legkevésbé. Legtöbb tagjuk még mindig mélyen tiszteli az ősi szellemeket, a régi rítusokat és a szent helyeket. Emlékeznek az istenek neveire és a legendák szereplőire. Hatalmas, szájról-szájra terjedő történelmük és elevenen élő álmaik által nagy tudást örökölnek, s egyes csoportokban nagy sámánok reinkarnációinak, testet öltött szellemeknek tartják magukat. Dobbal s tűzzel, kántálással és

fétisekkel folyton ugyanazt az ősi Álmot járnak, ami már az örökkévalóság óta vezeti őket.

Az Álomszólók szerepe sokkal bonyolultabbá vált manapság. A Mezszye – a fizikális világot a spirituálistól elválasztó szakadék – nagyon megnehezíti az átkelést. Ahol erős a hitetlenség, csaknem lehetetlen átlépni a szellemvilágokba. Még a megszentelt temetkezési helyeken és a sivatagokban is jóval nagyobb erőfeszítés kell ahhoz, hogy az ember belépjen az álomba, mint azelőtt. A legvénebb álomszólók könnyen tekintenek e változásra, a fiatal mágusok pedig gondoskodnak szellem-tanácsuk lelkesítéséről, amikor összegyűlnek megvitatni, hogyan birkózzanak meg ezzel az új problémával.

SZERVEZET

A sámánizmus nem korlátozódik a bennszülött amerikai és afrikai ősökre. A Föld valamennyi kultúrájában akadtak emberek, akik képesek voltak kommunikálni a vidék szellemeivel, bár egymástól elég eltérő módszerekkel. Mindazonáltal az álomszólók mélyes szeretettel viseltetnek a szülőföldjük iránt, nevezik otthonuknak az egész Földet, vagy annak csupán egy szegletét. A Tradíció számos mágusa megrögzött konzervatív, akik a vadon megmaradt részeinek megőrzésére törekednek, vagy a már hasznosított területeket követelik vissza maguknak. A szellemekhez fűződő kapcsolatuk általában fiatal korban megmutatkozik – olykor képzeletbeli állapotbarátok formájában –, vagy kamaszkorban kezd felszínre törni. A legtöbb ifjú álomszóló keresésre indul, hogy rátaláljon valakire, aki megtanítja megérteni a látomásait és értelmet ad új életének.

A vezetés jellege azóta sem lett sokkal formálisabb, amióta az első álomszólók beléptek a Tanácsba. Csoportjaik a legjobb esetben is meglehetősen lazán szervezettek, csaknem szó nélkül átengedik a vezetést a legmegbecsültebb tagoknak. Az egész Tradícióban alig tartanak összejöveteleket. Mielőtt a Mezszye kiszélesedett volna, ezeket a találkozókat a szellemvilágban tartották, totemek és az ősök szellemeinek társaságában, bölcsességet merítve szavaikból. Noha napjainkban az álomszólók az anyagi síkon gyűlnek össze, a találkozó helyét és időpontját álombéli látomásokkal tudatják egymással.

CSOPORTOK

Az Álomszólóknak annyi alcsoportja működik, ahány válfaja létezik a sámánizmusnak és a spiritualizmusnak. Közéjük tartoznak az alábbiak:

A Szent Tűz Őrzői több okból is azok, akik leginkább megfelelnek a Tradíció jellegének. Hazájuk őslakói közt maradvá táplálják gyökereiket. Elfogadják, hogy a világ megváltozott, de továbbra is őrzi szülőföldjük eredeti gyakorlatait, és életben tartják örökségét.

A **Magányosok** a világ félreeső helyeire elvonult remeték, akik maguk mögött hagyták a civilizációt, hogy tiszta, bensőséges kapcsolatban éljenek tovább a vidékkel. Hatalmas lendülettel

vetik bele magukat abba, hogy elkülönítsék az Álmot a modern világtól, ami elpusztítaná azt. Sokuk beavatottakat visz ki a pusztaságba, látomásos kereséseken keresztül tanítják őket, hogy aztán visszavezessék népüket az Álmodás útjára.

A radikális **Szellemkerék Társulat** hitvallása szerint a világ modernizálódása pusztán egy természetes folyamat része, így az Álomszólóknak meg kell ismerniük a gépek gyógyító erejét. Ezek a dacos mágusok szellem-erőt remélnek a technikától és az alapjául szolgáló szimbólumoktól. A Társulat techno-sámánjai felhasználják a technikát és annak előnyeit, ám mindezt összehoronzják a spiritualizmusról alkotott egyedi elképzelésükkel. Általában gyanakvással tekintenek rájuk – legalábbis a Tradíció többi tagja.

A szókimondó aktivisták és harcosok a **Vöröslándzsások Társaságához** csatlakoznak, ami olyan álomszólókból áll, akik elhagyták a Tanácsot, de késztetést éreznek, hogy kapcsolatban maradjanak a többi szövetségeseikkel. Ezek a szélsőséges mágusok nyílt háborút vívnak ismert elnyomóikkal, és kirohannak bárki ellen, aki lerombolná azt, amit életükben felépítettek. Elsősorban a Technokrácia ellen fordítják energiájukat, de tradíciókat, sőt még önző és érzéketlenül viselkedő *alvókat* is megtámadhatnak, ha a szükség úgy hozza.

A **Baruti** vándor mesemondói az ősi mítoszokat és legendákat éltetik. Mielőtt a tudomány megmagyarázta volna a világot, történetek szóltak a teremtésről, szélhámosokról, felfedezésekről, szerelemről és balszerencséről. A barutik megőrzik ezeket a meséket, emellett emlékezetükbe vésik a modern álomszólók új ismereteit is. Ősi bölcsességük és tudásuk miatt számos titok övezi csoportjukat. Ők őrzik a tudomány előtti, megformálatlan világ távoli képét is. Állításuk szerint, még ha a történet nem is igaz, a dolgok tényleg így történtek.

FILOZÓFIA

Határtalanul több ez a világ a kézzelfogható dolgoknál. A szemmel látható határokon túl vannak lények, akik eónok óta velünk élnek, s a világ működéséhez és egészségéhez kötődnek. Az álomszólók felismerték ezt a tényt, és tisztelik a szellemeket. Ők a két sík közötti küszöb őrei, összekötőként szolgálnak az áthaladóknak.

Ha a Mezsgye valamelyik oldalát elhanyagolják, mindkét oldal kárt szenved, így az álomszólók egyensúlyban tartják a kettőt. A harmónia olykor irracionálisnak vagy triviálisnak tűnő tetteket kíván meg a mágustól, máskor pedig nagy áldozatra van szükség az összhang fenntartásához. Túl sok ember feledkezik meg a vidék szellemeiről, és az álomszólóknak folyton emlékeztetniük kell erre önmagukat és mindenki mást is.

GYENGESÉGEK

A sámánizmus szinte definíció szerint magányos foglalkozást takar. Nincsenek csoportos kirándulások a szellemvilágba. Az álomszólók megszenvedik ezt a hiányosságukat: mivel nincs igazán csoport-tudatuk, esetükben nem lehet semmilyen csoportos célról vagy egységes mozgalmról beszélni. A Tradíció potenciális hatalma kicsiny kelyhekbe árad szét ahelyett, hogy nagyobb, jóval hatékonyabb csatornákon keresztül áramlana. Másrészt, valamilyen szinten mindegyikük állandóan a Mezsgye kiszélesedése – az álomszólók másik nagy fertője – ellen munkálkodik. Mivel a szellemvilágokba oly nehéz áthatolni, a sámánmágusok el vannak zárva varázserőjük javarésztől.

Még mindig képtelenek megérteni egymást, holott a Tradíció megalapítása valamelyest kompenzálta ezt a hátrányt. Mind mélyeségek elkötelezettséggel dolgoznak egy harmonikusabb világért, megközelítési módszereik mégis annyira sokfélék és oly intuitívák, hogy nem képesek hasznosan együttműködni.

ÉLTÉTELEK ÉS GYAKORLATOK

Lelke mélyén minden álomszóló hallja a világ hangját – a láthatatlan lüktetést, a szellemek hullámzását, a természet ritmusát és érzik a hatalmas Föld szunnyadó erejét. Néhányan Totemekhez szólnak, mások természeti helyek konok szellemeivel társalognak. Páran a modern ember szellemiségével azonosulnak, a technikával együttjáró jelképeket és irányvonalakat követik. A mágia azonban minden esetben az Álomból ered, bárhog is nevezessék. Az álomszólók megszólaltatják azokat a képeket és archetípusokat, amik minden ember számára ismertek a tudatalattikban.

A primitivitás sem most, sem máskor nem fedte teljesen a Tradíció jellemzését. Meglehet, a technika előtti társadalmak módszereit alkalmazzák, hogy a többi ember számára nem látható dolgokkal kommunikáljanak,

de a valósághoz való ragaszkodásuk és a modern világ hatása egyre erőteljesebb. Hogy megérthessék, mi is történik az álombirodalmakkal, és hogy közvetíthessék a szellemek üzeneteit, az álomszólóknak mélyrehatóan ismerniük kell az anyagi világ dolgait. Hiszen az senkinek sem jó, ha egy alaszakai sámánnak üzenete van egy venezuelai *alvó* számára, és képtelen felvenni egy telefont vagy e-mailben eljuttatni azt.

Fél lábbal evilágban, fél lábbal a Mezsgyén túl, az álomszólók egészen sajátos módon fogják fel tetteik következményeit. Nem csak azt látják, mi történik az emberekkel és a társadalmakkal, hanem a szellemvilágban keletkezett hullámokat is, amik majdnem mindig tovább tartanak. Ez a kettős látásmód erős kötelességtudatot ébreszt a Tradíció tagjaiban – az *alvókat*, a *felébredetteket* és a szellemeket illetően. A két világ sorsának terheivel a vállukon, tudják, hogy bölcsen kell dönteniük, ha választás elé kerülnek.

Szféra specializáció: Szellem

Általános fókuszok: dobolás, kántálás, tűz, mandalák, homokrajzolatok, csontok, amulettek, füvek

Koncepciók: állatidomár, kiégett utcalány, közvetítő, álomtudor, ökológus, természethívő, sámán, techno-fetiszta, vándor

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: A testtel kezdik, mikor a szellemmel kellene.

Eksztázis Kultusza: A bölcsesség a célból ered; meg kell találniuk az okát, miért akarják áttörni gátjaikat, különben a tapasztalat jelentéktelen lesz.

Euthanatosz: Sötét szellemek vezetik kezeiket, de hatalmas terhüket zokszó nélkül viselik.

Éter Fiai: A gépek nem álmodnak.

Hermész Rendje: Állítólagos Művészetük parancsolhat a szellemeknek, de nem parancsolhat a léleknek.

Mennyei Kórus: Az igaz, hogy valamennyi szellem Egyetlen – de nem feltétlenül az általuk elképzelt Egyetlen.

Verbéna: Fivéreink és nővéreink ők, bár hagyják, hogy a test parancsoljon a szellemnek.

Virtuális Adeptusok: Látják az Álmot, de a saját képükre akarják formálni.

Üresek: Szomorúságuknak egyáltalán nincs akkora alapja, mint a mi hányattatott múltunk. Fel kell ismerniük, hogy másoknak sokkal nagyobb gondja lehet, mint nekik, és akkor megtanulják elfogadni a külvilágot.

ÜZENETEM VAN SZÁMODRA. NEM A FÜLEDNEK SZÓL - A SZÍVEDDEL KELL MEGHALLGATNOD, ÉS A LELKED MEGISMERI AZ IGAZSÁGÁT. AKAROD HALLANI?

EUTHANATOSZ

Nehéz elfogadni azt a tényt, hogy egy napon az öntudat – ahogy azt mindenki tudja – megszűnik létezni. A halál a legtöbb ember számára ijesztő és ismeretlen dolog, amit minden áron el kell kerülni. Nem csoda hát, hogy az euthanatosz szemébe nézve kirázza az embert a hideg, hiszen ők ismerik a halált. Tudják, hogy elkerülhetelen, és azt is, mikor jön el. Karöltve járnak az elmúlással, és a teremtés magvait, az újjászületés reményét hintik el a múlt maradványaiban.

HÁTTÉR

Az Euthanatosz Tradíció gyökerei egészen az Indiának nevezett vidék legősibb városaiba nyúlnak vissza. A reinkarnáció ciklusait követték az ősi idők filozófus papjai, átvezetve az embereket egyik életükből a másikba, amikor csak fordult egyet az örökkévaló Kerék. Ezek az ősi mágusok jól ismerték az élet és a halál nagy körforgását, és egész civilizációkat kísérték végig virágzásukon, bukásukon és újjászületésükön keresztül. Tulajdonképpen ezek a filozófusok fektették le a hindu vallás és a hasonló helyi istenhitek alapjait. Az euthanatoszok elődei a Tradíció mai eszméihez hasonló hitet vallottak, tanaik elterjedtek számos városban, ám csupán gyógyítók, papok és bölcsek elszigetelt kis csoportjaiban találtak igaz követőkre.

Az Euthanatosz Tradíció a történelem során számtalanszor gyilkolt hidegvérrel vagy élvezetből, életeket oltott ki azért, hogy beteljesítse a végzetét és megteremtse hatalmi bázisát. A legnagyobb küzdelmüket Akasha Testvériségével vívták. A 300 éves háború bár ugyanazért a célért – az élet és a reinkarnáció megóvásáért – folyt, az akashák elfogadhatatlannak találták az euthanatosz mágusok módszereit. A Keréknek fordulnia kell, és az euthanatosz hit szerint néha bölcsebb véget vetni egy terméketlen vagy szenvedéssel teli ciklusnak, és visszaküldeni a lelket, hogy újjászülessen, mint hagyni, hogy tengődjön az energia és visszafogja a korszakok forgását. Ebből a pragmatizmusból következett az ínséges és csapásokkal teli időkben az élők megítélésének és terelgetésének szükségessége, ám az akashák képtelenek voltak elfogadni ezeket a módszereket. A két csapat közt dúló himalájai háborúk szörnyű gyilkosságosorozatokhoz vezettek, és nem csupán egyetlen mágusra – egész vérvonalakra nézve. Végül, amikor az akasha szembenállás kapcsolatteremtésre kényszerítette a harcokat túlélő szektákat, a kis csoportok végül egyetlen közös zászló alatt egyesültek – így született meg a Csakravanti.

A buddhizmus térhódítása megváltoztatta a Csakravantit: felismertette velük a könyörület erejét, és új megvilágításba helyezte a szenvedést. Az egykoron életről s halálról sajátkezűleg döntő mágusok különböző csoportjai kezdték belátni, hogy küldetésük félelmet kelt a legtöbbször. Ezekből a gyökerekből kezdett alakot ölteni saját erkölcsi kódexük. Később erre épült rá az egész Euthanatosz Tradíció: a görögök, kelták, indiaiak és mindenki más, aki a Nagy Körforgást szolgálta és hitt abban, hogy az erős lelkűeknek enyhíteni kell mások szenvedésein, közös útra lelt. Az euthanatoszok olyan inkarnációba születtek bele, amit a többi Tradíció általában csak „lelkismeret nélküli gyilkosok” elnevezéssel illet.

Igazság szerint ölniük kell, de nem az élvezetért vagy a hatalomért gyilkolnak. A Tradíció India, Görögország és Arábia thanatikus (halálközpontú) szektáira épült. Indiában – főként az újkor előtti gyakori pestis és a rossz életkörülmények miatt – a halál csak a legjobb és legkedvesebb megváltás volt a betegségekre és az emberek szenvedéseire. Görögországban és a Közel-Keleten a halál hozzásegítette a tudósokat és a

sebészeket, hogy kiterjessék ismereteiket és segítsenek a még élő embereken. Ma az euthanatoszok ősi emlékeket és újjászületett lelkeket tanulmányoznak, hogy elérjék a megvilágosodást. Átkelnek az Alvilágba, hogy megtapasztalják a halált és betartsák a szigorú kódex törvényeit. Feladatukat szent kötelességnek tekintik, de ez annyira rideg és szörnyű, hogy csak a legerősebb akaratúak képesek elvégezni. Nem is annyira a jogot veszik saját kezükbe, inkább terhet vállalnak magukra: felelősek a fájdalomért, a felszabadulásért és a megújulásért.

SZERVEZET

Ez a Tradíció, még ha kissé hosszúra is engedi a pórát, elég jól szervezett a tanítási rendszerét, ismereteit és vezetését illetően. Világszerte *maraboutok* (rendházak) hoztak létre, a Tradíció földi központja pedig Kalkuttában található. A *paramágusok* (vezetők) gyakran *ácsárjaként* (mentorokként) szolgálnak az újonnan érkezett növendékek számára, akikre sorsszerű előjeleket követve bukkannak, amikor a beavatottak felelősségük küszöbén állnak. Innentől kezdve a kiképzés számtalan formát ölthet. Egyes euthanatosz csoportok hírhedten szigorú fegyelmet gyakorolnak, míg másokat igen relaxált és egyenlőségre törekvő viselkedés jellemez. Attól kezdve hivatalosan mindig az *ácsárja* felel a beavatottért, ha az *agáma utazás* teljessé válik, egészen addig, amíg teljes értékű mágusként nem tekintenek rá. A Tradíción belül valójában csak háromféle rang van: tanítvány, tag és vezető. Az elismerés feltétele a bölcsesség és a mágikus szakértelem, és a vezetők addig maradnak pozíciójukban, amíg követőik támogatják őket.

Az Euthanatosz hitvallása szerint a mágust meg kell érintse a halál szele, hogy igazán megérthesse hatalmát. Mindegyiküknek alá kell merülnie az agámába, avagy a kis halálba, amikor beavatják őket a Tradícióba. Ez az állapot egy kisebb utazás magába az Alvilágba egy mentor felügyelete és vezetése alatt. Gyakran azért kerül a Tradícióhoz a beavatott, mert Ébredése valamilyen halálközeli élményből vagy egy közelálló halálából fakadt. Tehát így vagy úgy, de megismerik a vég és az áldozat lényegét.

CSPÖRÖTÖK

Az euthanatosz szekták épp oly sokféleké, mint a két Tradíció, amiktől erősen függ: az Álomszólók és az Eksztázis Kultusza. Elmondható, hogy nagy változatosság jellemzi csoportjaikat és hitvallásukat, s igencsak nyitottak a saját közösségükön belüli filozófiai különbözőségekre.

A tantra és az indiai kultúra táplálja a militáns **Natatapasz** („szent táncosok”) hitét, aminek tagjai India szívében élnek és a legősibb euthanatosz rítusokat gyakorolják. Minden beavatottnak, aki be akar kerülni ebbe a konzervatív szektába, formálisan át kell esnie az agáma utazáson, majd megismertetik velük a történelmi hinduizmust és buddhizmust. Elzárkózott világnézetük gyanússá teszi őket a többi Tradíció szemében, de a Natatapasz hithű – bár kicsit konzervatív – csoportot alkotnak.

Afrika bonyolult rítusait űzi a **Madzimbabwe** („tisztelendő házak”). Saját kultúrájuknak a spiritualizmushoz és a gyógyításhoz fűződő szálat tanulmányozzák. Afrika ősi városai a szellemek hívását, a nyugalmat és a könyörületet hagyták örökül számukra az európai invázió előtti civilizációból. Noha vallásukat tekintve különböznek az Euthanatosztól, a Madzimbabwe a többi ember iránt érzett részvét és segítőkészség miatt a Tradíció része maradt.

A görögök hagyatéka a **Gránátalma Démében** nyilvánul meg, akik Perszephóné és a görög Alvilág misztériumait tanulmányozzák. A görög mítoszt betűről betűreimádó mágusok csekély száma, leáldozóban lévő vallása szomorú véget vetít előre. Pár nemzedék múlva valószínűleg a múlté lesznek, ahogy az új beavatottak inkább a kevésbé teológiai jellegű szektákhoz csatlakoznak.

Az utolsó ősi csoport a kelta hagyományokat ápoló halálmágusok szektája, az **Aided** („halálról szóló történet”). Rendjük a középkori keresztény üldöztetés idején omlott össze, de a többi euthanatosz néhány tagjuk és eszméjük számára menedéket nyújtott. Ma is űzik véres kelta rítusaikat és végzik a szükséges áldozásokat, kiválogatva a megfelelőeket a nyájból (legyen szó emberről vagy állatról). A többi kulturális csoporthoz hasonlóan nem kell, hogy az új tagokat közvetlen szálak fűzzék a szekta alapeszméjéhez, elég ha szemléletmódja vagy neveltetése okot ad a befogadásra.

Modern választási lehetőségeket **Laksmi hódolói**. Ezek a szerencsehívők

kínálnak mindenben a véletlenszerűségre támasz-

kodnak – a mágiában, az életben, fontos döntésekben, bármiben. Mindamellet, hogy boldogan vetik bele magukat a modern elektronika fogós kérdéseibe, rokonszenvesnek találják a valósínűség-számítást és a kvantumfizika határozatlansági elvét. Ezek az euthanatoszok állnak a legközelebb a Digitális Hálóhoz, szemmel tartják az Internet rendszertelen térhódításával egyre terjedő káoszhalókat.

Az egyedülálló **Aranykehely** a magas pozícióban lévő és befolyásos személyek csendes és hatékony eltávolítására szakosodott politikai merénylőcsoport. Gyökerei egészen a Bizánci Birodalomig nyúlnak vissza, a kor különféle kulturái nagy hatással voltak a szervezetre. Ennek ellenére napjainkban tagjai egyre inkább hi-tech eszközöket használnak, hiszen hi-tech ellenfeleket kell legyőzniük, így különféle mérgekkel és szerkentyűkkel egészítik ki a tradicionális mágiájukat. Csak meghívással lehet bekerülni közéjük.

Nemrégiben a szektát alapos vizsgálatnak vetették alá – ha csak meghívással lehet bekerülni, miért rejtőzködnék? Vagy ami még lényegesebb: hogyan engedhették meg az olyan vezetők atrocitásait, mint Pol Pot, hogyha helyesnek érzik kisebb államférfiak eltávolítását?

A népszerűbb euthanatosz szekták egyike a **Radamanthusz lovagjai**. Ezek a harcosok zsoldosként adják el magukat más Tradícióknak, áruba bocsátva az entrópia fölötti uralmukat és félelmetes küzdőstílusukat, de csak abban az esetben, ha azt igazságosnak érzik. Ebből a szempontból teljes egészében a Tanács hasznára válnak, euthanatosz ügyekért dolgoznak, de emellett a Tradíciónak is megkeresik a kenyérrelvalót. Ésszel és körültekintően fejlesztik magukat erkölcsileg, elsajátítják a modern hadviselés és a kémkedés minden csínját-bínját.

Ennek ellenére a legtöbb euthanatosz egyszerű kiképzőpályának tekinti, ahol a veteránok elérhetik a megfigyelés valódi, filozófiai szintjét, ahelyett hogy pusztán „fegyveres bérencek” lennének.

Az **Albireo** talán a legfontosabb tradíciós alcsoport – legalábbis az euthanatoszok szerint. Habár sokan csatlakoznak hozzájuk, teljes jogú tagság csak próbaidős munka után jár. Ezek a diplomataik képviselik az euthanatoszokat a többi Tradíció előtt, megmagyarázzák a thanatoszi törvényeket, ápolják eszméiket és meg akadályozzák a belső korrupciót. Nagykövetként persze kitüntetett szerepük van a többi Tradícióban, így bizonyára ott is kiirtják a romlás magvait.

FILOZÓFIA

A halál nem a vég – csak az egyik a sok közül. Nincs sok jó egy olyan létben, aminek semmi célja, és még kevésbé jó egy olyan, ami fájdalmat vagy bajt okoz bárminek, amivel kapcsolatba kerül. Jobb elvágni ezt a szálát, s újat engedni a régi helyébe. Mint a felégett erdő hamvaiból előbukkanó virágok, ezek a szálak is újrafonják a Szöttest, ami pedig egy nagy képpé formálódik – ám ezt a képet elcsúfítja a szenvedés és a szomorúság. Minden embernek cipelnie kell a saját terhét, felül kell kerekednie rajta és elfogadnia azt a

kötelezettséget, ami a halál elkerülhetetlenségével jár. Ez a kötelezettség alapköve lesz a világ megsegítésének, út a többi ember felkarolásához és védelmezéséhez. A mágus leróhatja általa a szükséges köteleességeket, hogy megszabadítsa azokat, akik csak szenvedést látnak, vagy okoznak.

GYENGESÉGEK

Van még egy oka annak, hogy ezek a mágusok ilyen nagy figyelmet szentelnek érzelmeiknek: a Dzshor. Minden felébredett szed össze Rezonanciát cselekedeteivel, ám ez a Tradíció a szokásosnál nagyobb adagot gyűjt ebből a fajtájából, hiszen mágusai az Entrópia energiáival foglalkoznak. A Dzshor a romlással kapcsolatos varázslás fizikai visszatükröződése. Megszokott az euthanatosz mágusok közt a beesett szem és arc, a halovány bőr. Ahogy átengedik magukon az Entrópiát, még ha csak azért, hogy megjósolják mi lesz egy kockadobás eredménye, az hozzáadódik a testükben lévőhöz. A Dzshor felgyülemzése nem mindig hozható összefüggésbe azzal, amit a mágus varázslás közben akar, de egy euthanatosz, aki már csak csont és bőr, jobb, ha vigyáz. Az Entrópia nem olyasvalami, amivel finomkodni lehet, vagy amit túl gyakran elő lehet venni. Ha a Dzshor felgyülemlik a szervezetben, morbiditáshoz vezethet, akár Csendet is okozhat, vagy a mágus rögeszméjévé válhat a halál. Noha bármelyik felébredett elszenvedheti ezt a csapást, az Euthanatosz tagjai sokkal hajlamosabbak rá. Ezek a mágusok szemmel tartják egymást, kutatnak a túlzott Dzshor jelei után. Az, aki Dzshor-csendbe zuhant, érzéketlen gyilkológéppé válik, és el kell távolítani. A legtöbb euthanatosz pontosan tisztában van azzal az ironikus helyzettel, hogy alig két lépés választja el attól, hogy megöljék a saját barátai.

ÉLTIÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

Az euthanatosz mágusok sokféle módon megközelíthetik mágiájuk aktuális alkalmazását. A legtöbben valamiféle eszközt használnak egy élet vagy egy helyzet egyensúlyának megítélésére, megjósolva a tettek lehetséges következményeit. Ez az eszköz lehet egy érme feldobása – ha fej, a személy megváltozhat; ha írás, lehull a függöny – vagy egy szemüveg, amin keresztül a mágus látja, hogy mi rejlik az illető lelkében. Oly sok minden függ attól, amit az *alvók* véletlenül neveznek, és az euthanatoszok előnyükre fordítják ezt az elképzelést. Azonban egy Hatást csak úgy odavetni, függetlenül attól, mennyire valószínű a bekövetkezése, otromba és elég felszínes dolog. Egy okos euthanatosz teljesen hihető eseménysorozattal kezd, amely a kívánt eredményhez vezethet (egy ember, aki túl sokat ivott, úgy dönt, hogy nem kocsihoz megy haza, hanem hív egy taxit – a mágus máris magához ragadta a gyeplőt). Egyébként sincs minden euthanatosz varázslatban gyilkolás – egy helyzetet vérontás nélkül is jobbra lehet fordítani.

A dolgok jó oldalát kell nézniük akkor, ha a valakit a Jó Halálban részesítenek, de nem szabad megfeledkezniük bánatukról sem. A gyógyítást úgy végzik, hogy a fertőzött részt kimetszik az egészséges testből, közben hagyják, hogy az alany érezze a kés okozta fájdalmat, majd új, tiszta szövetet helyettesítik az eltávolítottal. A mágus csak akkor képes pozitív változást előidézni, ha a páciens a gyógyítási folyamat minden egyes lépését átéli – beleértve a fájdalmat is.

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Buzgóságukban sokaknak okoznak szenvedést. Ezeket a sebeket mégsem gyógyítják be.

Álomszólók: Képtelenek túllépni múltjukon, a nagy Álmut rajbai.

Eksztázis Kultusza: Ha elég mélyre néznek, megérthetik, hogy az élvezet épp oly átmeneti, mint a szomorúság. A megváltást nem úgy kell elérni, hogy hajszojják az élvezeteket, hanem hogy eltávolítják másokból a szenvedést.

Éter Fiai: Épp hogy elpusztítunk valamit, aminek már nincs helye a világban, ők új életet öntenek a maradványaiba.

Hermész Rendje: Bűszkeségük okozta hát bukásukat. Ám ha a fát megnyesik, magasa nőhet még.

Mennyei Kórus: Szűklátókörűek; korlátozni akarnak másokat a vallásukkal, de nem vállalnak felelősséget önmagukért.

Verbéna: Mindketten látjuk az élet és a halál ugyanazon körforgását, de ők fontosabbnak tartják azt, mint az embereket.

Virtuális Adeptusok: Ki tudja, mikor jár le az idejük? Egyetlen emberi kreálmány sem lehet megoldás az emberi szenvedésre.

Üresek: A végtelenség leegyszerűsített morbiditása csak egy újabb menekülés attól, hogy valóban elfogadják a halált.

A Keréknek forognia kell, ám nem csupán egyéni lelkekre vonatkozik az euthanatoszok kötelessége. Maga a világ is állandóan változik, forog és megbetegszik. Az euthanatoszok megtalálják a társadalomban ezeket a fertőzött területeket, és – a probléma individuális elemeit megcélözva – próbálnak végezni vele. Bár ez egyre nehezebb lesz, ahogy a világ egyre csak torzul. Túl sok embert érint már túl sok probléma, és nem járhat mindegyiküknek Jó Halál. Egyre gyakrabban kapják magukat azon, hogy finom változásokat idéznek elő az emberekben, ahelyett, hogy egyszerűen véget vetnének a körforgásnak és hagyják a Kereket önmagától forogni.

Az Álomszólókhoz hasonlóan erős kötelességtudattal rendelkeznek. Azonban nem a szellemvilágban érzik tetteik következményeit – azok emberi vonatkozásaival állnak bensőséges kapcsolatban. Minden alkalommal, amikor egy halálmágus elvesz egy életet, biztosnak kell lennie abban, hogy helyesen cselekedett. A döntés végleges, és azoknak, akiket elhagyott, életük hátralévő részében együtt kell élniük az áldozat elvesztésével – egy mágusnak sem könnyű ezzel megbirkóznia. Az euthanatoszoknak tehát tisztában kell lenniük a következményekkel, hogy a Jó Halál előnyeivel szemben mérlegelhesse azokat és meghozza a helyes döntést.

Amellett, hogy a mágus rátalált a Tradícióra, meg kell értenie, hogy a Kerék forog. Rá kell ébrednie, hogy – bár néhány ciklusra képes hatni egy rövid ideig – a végén már nem irányíthatja azt. A szerencsejátékok remek képet adnak az új euthanatoszok számára – a mágus megpróbálja megjósolni, mi lesz a kockadobás eredménye, vagy hogy hova esik a golyó, és elkerülhetetlenül rossz döntést hoz. El kell fogadniuk saját halálukat is, meg kell érteniük áldozataik félelmeit, mielőtt rájuk mérlik a Jó Halált.

Szféra specializáció: Entrópia

Általános fókuszok: fegyverek, dobókockák, mérlegek, hamvak, mantrák, matematika

Koncepciók: orgyilkos, szerencsejátékos, orvos, rendőrtiszt, pap, szociális munkás, sebész

**Új élet, új esélyek – csodaszépek.
De semmi új nem születik, ha a régit el nem engedik.
Nincs élet halál nélkül; ez a legnagyobb titok: a változás titka.**

EKSZTÁZIS KULTUSZA

Sok beavatott keresi fel a Kultuszt, hiszen mindenki úgy tartja, hogy végig buli az egész. Az általános vélekedés szerint náluk minden csak szex, drog meg rock 'n' roll. Amikor azonban a mágusok elmennek bulizni, rájönnek, hogy az egész mulatságot fel lehet fogni egy igen sajátos szemzőből. Az Eksztázis Kultusza valóban használ olyan dolgokat, mint a drog, a zene, vagy akár a szex, de ezek csupán eszközök a végcél eléréséhez. A lényeg, hogy olyan tudatállapotba kerüljenek, amivel felülemelkedhetnek a fizikális világon. Ez a transz lehetővé teszi, hogy hétköznapi tapasztalatai mögé lássanak, és túllépjenek minden határt, ami a legtöbb embert s mágust visszafogja. A kultisták az eksztázis szót eredeti jelentésében értelmezik: hirtelen jövő, intenzív érzésáradat, ami katapultálja az illetőt egy átszellemült tudatállapotba. A módszer nem feltétlenül kellemes, de ha már lehet választani, a legtöbb kultista határozottan előnyben részesíti ezt a fajtáját. Az Eksztázis Kultusza leomlasztja a gátakat és az önként vállalt korlátozásokat, hogy lélekébresztő élményekkel árrassa el az embereket.

HÁTTÉR

A felülemelkedés extatikus keresésének – és egyáltalán az Eksztázis Kultuszának – a bakháns táncoktól kezdve a szufi muszlimok pörgésén át az ősi látomásos keresésekig hosszú története van. A drogok, a fájdalom, az éhezés, az intenzív szexuális izgatás, a tánc és a zene hagyományos eszközök egy transzállapot eléréséhez, és a Kultusz nem is nagyon akar ezeken változtatni. Tagjai közt sokkal több látnok és lázadó akad, mint a többi Tradíció soraiban. Prófétikusak és intuitívak, kimerítő rituálék és veszélyes szerek által tágtíják tudatukat az abszolút tudatosság elérése érdekében.

A Kultusz korai inkarnációi rejtélyes látnokok örökségeiként terjedtek el a Közel-Keleten és Indiában. Itt a tánc, zene és egyszerű drogok útján megismerték a megváltozott tudatállapotok hatalmát. Egész közösségek sajátították el a pörgést s a látnokok kimerítő gyakorlatait, más helyütt a Kultusz remete ősei éltek mint okkult kijelentéseket hangoztató, a mundánok világától elzárkózó titokzatos varázslók. Mindkét esetben a Tradíció gyökerei olyan emberekből tevődtek össze, akik a bölcsesség hajszolásában levetkőzték saját érzékelési és érvényesülési gátjaikat.

A reneszánsz korra a kultistákat megismerte a többi Tradíció is, akik látókként emlegették őket. Örült, féktelen szenvedéllyel űzött gyakorlataik különccé tették őket a konzervatív időkben, mégis a jövőbelátás titokzatos képességével mindig a megfelelő időben voltak a megfelelő helyen. Ezek a látók magukba fogadják az emberi tapasztalások összességét, egyenlővé téve a szenvedélyt az istenséggel és lemondva a visszafogott egyházi életről. Nem fogadnak el korlátozásokat – sem önmaguktól, sem a társadalomtól, sem bármilyen istentől. Ez a liberális viselkedés feszélyezi és megijeszti a konzervatívabb Tradíciókat, akik hol átkozzák, hol csodálják a Kultusz praktikáit és hatalmát.

Noha a nevét tekintve – a Szahadzsijától kezdve Bakhosz

Kultuzán át az Eksztázis Kultuzáig – nagy változáson ment keresztül, eredeti elképzelése és célja ugyanaz maradt. A kultisták arra törekednek, hogy túllépjenek a kényelemről alkotott elképzeléseiken, az emberi határokon túli éberségbe robbantsák magukat, elérjenek egy átszellemült, önkívületi állapotot, ahol öntudatuk áthidal minden időt és teret. Ma már megváltoztak az eszközök, de az eredmény ugyanaz. Zene, tánc, szex, gyakorlás, drogok – megteszi bármi, amivel kimerítő, szenvedélyes érzelmi kitörések érhetőek el. A Kultusz mámorban úszik egy elegáns tánc tetőpontjának időtlen pillanatában, a totális kimerülés borzongató érzékenységében és a nyitott tudat laterális gondolataiban. Üzenete eljut az emberekhez e zenén keresztül, sürgetve őket, hogy hagyjanak fel ostoba képzetekkel, válasszák inkább az eksztázist, az élményt és saját örült látomásaikat.

SZERVEZET

A rugalmasság a Tradíció legnagyobb erénye. Mivel felismerték, hogy egyetlen gát sem tart örökké, képesek belátni, hogy mindig van más mód céljaink elérésére, mindig megválaszthatjuk, hogyan éljük le életünket. A Kultusz teljes egészében lemondott a szerveződségről az ösztönző kreativitás, vagy inkább a kaotikus lázongás kedvéért. Az új tapasztalat – még ha fáj is, a mágus megtanulja, mit ne tegyen legközelebb! Ezek a mágusok leginkább az Ánánda Kódexben, a gyönyör példabeszédeiben leírt formai követelményeket követik. A szabályok élvezetről, könnyűreteremtéséről, szent érzelmeiről és mások szenvedélyének tiszteletéről tanítanak egyfajta erkölcsi útmutató formájában, valamennyi kultistát arra motiválva, hogy elfogadják mások különbözőségeit.

Nem meglepő, hogy a Tradíció alig rendelkezik valódi szervezettel. Az egyedülálló mágusoknak nem okoz gondot az összedolgozás – általában jobban is szeretik a társaságot –, de nem látják a hierarchia vagy a túl nagy szervezetség szükségességét. Ha valaminek meg kell történnie, az megtörténik. Ha néhánynál több kultistának kell találkoznia, hogy megoldjanak egy problémát, vagy hogy egyetértés szülessen, páratlan tradíciós összetartásról tesznek tanúbizonyságot. A közösségi törzshelyekhez, örömmzene-termekhez vagy klubházakhoz hasonló Rendházaik többek, mint mágikus munkahelyek, és gyakran több kultistának s maroknyi *alvónak* adnak otthont.

CSÖPÖRTÖK

Először is, a Kultusz több új tagot zülleszt le, mint bármely más Tradíció, hiszen hírnevük olyan, akár egy hippibandáé. Akik azonban kitartanak, egytől-egyig látnokok. Nincs igazán konkrét embertípus, akiből extatikus mágus válik, mert bárki rájöhet, hogy nem lát mindent, amit látni lehetne. Az egyetlen közös jellemzőjük, hogy tisztában vannak azzal, hogy még ha az ember nem is felébredett lény, a korlátokon és gátlásokon akkor is felül tud kerekedni.

Pár kicsiny szekta létezik a Kultuszon belül, elsősorban a

szélsőségesek és azok számára, akik szükségét érezték valamilyen szervezetnek.

Az **Aghori aszkéták** évszázados múltra tekinthetnek vissza az indiai Bengál környékén. A csonkítást, a fájdalmat és a pusztítást használják eszközként arra, hogy túllépjenek halandó testükön. A porhüvely elpusztításával, úgy vélik, fejlődésre bírhatják lelküket. Meglehetősen szélsőséges filozófiájuk elveti az Ánanda Kódexet, és a legtöbb kultista messze elkerüli ezeket a veszélyes figurákat.

Európában és egész Amerikában a Tradíció egyes tagjai ma is űzik a kései Pokoltűz Klubok dekadens praktikáit, csonkítással járó rítusokkal, ártalmas bódító- és kábítószerekkel, valamint fájdalmas elme-játékokkal és az érzelmeket manipuláló „gyönyörökkel” avatva be tagjaikat az „úri társaságok” titkos köreibé. E csoport – az **Akharné** – tagjai megtalálhatóak minden stílusos, ám gyötrelmes szubkultúrában, különösen a mai gótikus irányzatokban. Olyan erkölcstelenséggel terjesztik a züllöttség páratlan élvezetét, hogy sem a kultisták, sem az Üresek nem fogadják el tanaikat. Az Ánanda Kódexet ők is gyengeségnek fogják fel. A Tudat Szféra gyakorlatait űzik, hogy uralkodhassanak az érzelmeik felett.

A **Hagalaz** egy északi harcosokból, rúnamágusokból és kuruzslókból álló erőszakos csoport, tagjai gyakran más, szenvedélyekben közös gyökerű varázslóközösséghez kötődnek. Véres rúnaírásukkal és az északi istenre, Lokira valló veszélyes csapdáikkal a skandináv mitológia kaotikus oldalának örületét személyesítik meg. Ezek a veszélyes alakok a modern világot és a mai vallásokat gyengének látják, s igyekeznek lecserélni azokat egy militánsabb valhallai társadalommal.

A merkúri tündérrel társulva a **Pán Szövetsége** teljesen átadja magát a szexnek, az ivászatnak, a Múzsák ihlette költészetnek és vitáknak. Ezek a kultisták fenntartják a kapcsolatot a tündérek mai leszármazottjaival, és tagjaikat a szatírok vad bulijain avatják be.

A politikai érdekeltségű eksztatikusok a **Disszonáns Társaság**hoz csapódnak. Ez a kis csoport a személyes felelősségről és az anarchikus társadalom alapköveként tekintett erkölcstről tanít. A Társaság tagjai a bűnözés (néha szinte a terrorizmus) széleskörű lehetőségeit ragadják meg, és a társadalom

fojtogató láncainak széttépését hirdetik. Többnyire intellektuális személyiségek, akik a vitát és a beszélgetést épp annyira eszköznek tekintik, mint a tetteket.

A **Kan Lu** taoistáit Akasha Testvériségének ellenpontjaként szélsőséges szenvedélyesség jellemzi, a szerzetesek aszketizmusával szemben ők testi élvezetekkel élnek. Azonban a megvilágosodott Kan Lu felismerte az önuralom és a kicsapongás egyensúlyának szükségességét, ezért harcművészeteket, meditációt, elmélyülést és fegyelmet gyakorolnak. A fegyelem és a káosz közti ellentét segítségével el tudnak szakadni a tapasztalás gátjaitól, hogy megnyissák a tudatos érzékelés kapuit.

A modern **Klubwerkek** (avagy „klubkölykök”, vagy egyszerűen „klubjárók” attól függően, kit kérdez az ember) olyan kultisták, akik a nightclubok és koncertek tömeg-hangulatára kaptak rá. A tolongó embertömeg közös ritmusra jár, a mágusok átadják magukat ennek az eredendő lüktetésnek. Számukra a sokaság szívdobogása túlszárnyalja az egyének tudatát; az örült tánc hevében a tettek az alapvető emberi ösztönöket tükrözik zabolázatlan gondolataikkal vagy prűd élvezeteikkel. Ezek a táncosok valamennyi színpadon ott vannak, mágiát teremtenek a hullámzó emberáradatban.

FILÓZÓFIA

Az eksztatikus filozófia szerint minden gátlás személyes eredetű. Az emberek mind testi, mind szellemi szinten felépítik kényelmes otthonukat. Hogy az ember túlléphessen saját határain, le kell rombolnia a kényelem és a megelégedettség gátjait. Bár megfelelnek a józan észről és a biztonságról, az igazi tapasztalat ezeken túl keresendő – a tanulás az új élményekből talatokból születik, nem a régi, unott dolgok felemlítéséből. Mindenkinek törekednie kell arra, hogy kitörjön belső kis világából, és felfedezze a világ megismerésének új módszereit. Az eksztatikus tudatállapot egyszerűen csak annyit jelent, hogy az ember nyitott az új tapasztalatokra,

mert kiszabadult saját korlátjai közé szorított világából. Ha egyszer rés nyílik a gátjainkon, az emberi láthatáron túlra tekinthetünk, s igazi kozmikus élményben lehet részünk. A szexhez és a drogokhoz hasonló eszközök – például a Kámamárga, avagy az ekstázis ösvényei – csak az ajtót mutatják meg. Az illetőn múlik, átlép-e rajta, hogy lássa, mi van a túloldalt, és hogy folytatja-e útját, még ha mankóval kell is, egészen Lakashim szívéig, a világot életető lüktetésig.

GYENGESÉGEK

A Kultusz valamennyi nézete sajnos komoly zavarokkal jár. Eszközeik végül általában mankóként szolgálnak. Ha a mágus nem figyel oda, mit is csinál éppen – válaszokat keresve elméjén és életén túl tekint –, nagyon könnyen függővé válhat fókuszától, s képtelen lesz nélküle bármit varázsolni vagy akár élni is. És ez a függőség nem egyszerűen pszichológiai jellegű: a legtöbb kultista drogfüggő, vagy annyira elemésztették őket választott fókuszai, hogy életükben már semmi sem képes föléjük kerekedni. A Tradíció tagjai gyakorta saját káoszuk prédáiává válnak. Oly hevesen lázadnak, vagy egyszerre oly sok irányba akarnak haladni, hogy sehova sem jutnak. A káosznak és a lázadásnak irányt kell adni valamiképp, vagy az energia egyszerűen felkavarodik, akár egy forgószél és abból nem sok jó sülni ki.

ÉLTIÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

Minden egyes kultistának megvan a saját kedvenc fókusza. Néhány dolog jobban működik bizonyos emberek kezében, mint másokéban. Bár, azt mondják, sokan hajlanak a kábítószerek és a zene valamilyen kombinációjára. A zene sokuk szerint hatalmas eszköz az érzékelés megváltoztatásához, és a legkönnyebb módja annak, hogy kívül-belül átéljük az eredendő és spirituális energiákat.

Még ha az Ekstázis Kultusza előszeretettel használ is eszközöket a megváltozott tudatállapotok elérésére, egyik kultistára sem erőlteti rá a drogokat, a szexet vagy bármilyen más tapasztalást. Az ilyen állapotok lényege a megértés és empátia növelése, s nem a lerombolása. Egy mágus sem lenne képes bántani egy ártatlant, ha átérzte a Föld vagy az utcagyerekek fájdalmát. Ők nem drogdealerek, sem pedig stricik. Másrésztől, ha valaki felkeres egy kultistát, mert új életszemléletet keres, a mágus csak még boldogabb lesz, ha segíthet úgy kitágítani valaki érzékelését, ahogy neki jól esik.

Ha a kultista elég megvilágosodott, külső segítség nélkül is képes átszellemült állapotba kerülni. Kezdi megérteni, hogy az egyetlen eszköz, ami ahhoz kell, hogy túllépje a megszokás határait, az a saját tudata. Páran valóban felhagynak fókuszaiikkal, és akik így tesznek, bölcsökké válnak – tudják, mit tartogat a jövő és az egész világegyetemet jobban megértik, mint a többi Tradíció mágusai. A trükk, ami leszoktatja a mágust a drogokról, zenéről vagy egyéb eszközökről, az a tapasztalat.

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Szükségtelenül korlátozzák önmagukat. Sokat kell még tanulniuk a mértéktelenséget illetően.

Álomszólók: Haldokló művészet, kizárólag a múltjukra összpontosítanak. Ám, haver, igazán baró anyagaik vannak...

Euthanatosz: Ugyanazon érme két oldala vagyunk. Vagy Keréké... vagy akármé.

Éter Fiai: A tudományt többé, jobbá, gyorsabbá teszik. Csak kicsit gyakrabban kellene kijárniuk a laborjaikból!

Hermész Rendje: Az ember nem számolgathat szenvedélyből. Mihelyst felfedezik a Teremtés örömét, energiáik újra örvényleni kezdenek. Hamarosan.

Mennyei Kórus: Túlságosan elzárkóznak az „tagadás hatalma” nevében!

Verbéna: Nem kell, hogy lehúzzon a szex és a fájdalom, mikor fel is emelhetnek.

Virtuális Adeptusok: Széleskörű lehetőségek... a szellem szárnyal, de a test punnyad.

Üresek: Feketemise az egész. Azonban a morbiditásnak is van határa.

A Kultusz mágiájához vezető út abban a hitben rejlik, hogy az érzékeket úgy ki lehet tágítani, hogy bármit befogadjanak. Ha a mágus egyszer megtapasztal és megért valamilyen dolgot vagy helyzetet, kinyúlhat, és akarata szerint átalakíthatja azt. Mások érzékelését is ki lehet tágítani. Persze a kapu mindig ott volt, csak soha nem vetted észre azelőtt, igaz? A mágia legjobb megközelítési módja az, ha megváltoztatják valaki életszemléletét vagy egy különleges helyzetbe kerülnek. Végül is, a valóság nem más, mint amit érzékelünk.

Amint a kultisták túllépnek hétköznapi érzékelés és gondolkodás határain, átlépi az idő korlátjait is. Tisztában lesznek azzal, hogy az idő csak egy emberalkotta fogalom, mint az erkölcs vagy a nyelvek. Az Idő megmaradt a Tradíció páratlan kiképzőterepének, s tagjai természetadta tehetséggel értik meg és nyernek irányítást afölött, hogy a hogyan érzékelik ők, és hogyan mások a másodpercek, vagy akár az évek múlását. Állandóan öt perccel korábbra és három nappal előre tekintve, kialakítottak egyfajta elvont szemléletmódot. Az emberek ezt általában merev arckifejezésként írják le, bár a kultisták sokkal inkább úgy néznek ki ilyenkor, mint akik másnap akarnak ebédelni.

Szféra specializáció: Idő

Általános fókuszok: zene, tánc, drogok, meditáció, koplalás, szex, gyakorlás

Koncepciók: bliccelő, extrém sportoló, egzotikus táncos, zenész, természetfia, transzcendentalista, jógi

ՏՅՈՎՈՂ ՎՈՒՄ ԿԱՐԵՆ ԻԳՅԻ ԵՐԱՅԻՆ. ԿԱՐՈՐ ՅԵՆԵՒՒՄ. ԷՆԵՔԵՒՒՄ ՎԱԿՅ ԻԼՅԵՏԻ. ՕՊՅ ՄԵՆՒՄ. ԿՈՎՅԱ ԷՔՔԵՆ ԿՐՏՈՒՄԻՆ. ԵՏ ԿՐԿՄՒՄ, ԽՈԿՅ Կ ԴՈՂՈՔ ՄԵԿՏՕՐՏԵՆԵՆԵՔ. ԷՏ ԷՅ ՎՈՒՄ Կ ԼԵԿՈՅՅ ԴՈՂՈՔ. ԿՐՄԻՄ ՎՅՂՂՅԱ ԿԵՒՒՄԷՔ?
ԿՐՄ ԵՐՐԵ ՄԵԿՅ ԿԻ ԷՅ ԿՅ ԵԳԵՏՅ!

Éter Fiai

Nem minden tudomány szükségszerűen banális vagy a Technokrácia terjesztette megszervezett folyamat. Ezt állítja az Éter Fiai Tradíció, és gyakorlatba is átültetik azt, amiről prédikálnak. A viktoriánus csodatevők örült, ihletett tudományától napjaink legmodernebb elméleteiig mindent felhasználnak. Míg a technomanták új világokat hódítanak meg, az éterfiak a technika elvetett elemeit veszik kezükbe, és a képzelet alkotásaivá formálják őket. Egyetlen találmány sem túl furcsa, egyetlen elmélet sem annyira értelmetlen számukra, hogy ne tudják megragadni, és valahogy felhasználni azt. Ellentmondások? Lehetetlenségek? Badarság – csak akadnak még kapuk, amiket nem tárt ki a Tudomány!

HÁTTÉR

Tekintve az egészen a középkorig visszanyúló gyökereiket és a napjainkban lezajlott változások sorozatát, e Tradíció elég szövevényes múlttal rendelkezik. A legalapvetőbb tételeket a *Kitáb al-Aszír*nak – avagy az Éter Könyvének – nevezett dokumentumban fektették le, amiből a korai filozófusok kidolgoztak egy olyan tudományos elméletet, amely nem a megfigyelésen, hanem a hiten alapult. Az alighanem az ősi bölcselők munkáira épülő és számos titkos formába átültetett írás tulajdonképpen a XII. századi Spanyolországban került napvilágra, ahol egy vállalkozó szellemű misztikus páros (egy hermetikus mesterember és egy templomos lovag) befogadta szívébe a tanításait. Megalakították a Természetfilozófusok Céhét, a metafizika és a miszticizmus tanulmányozásának intézményét. A reneszánsz kor jóval egyszerűbb gondolkodású munkásaival karöltve a céhesek újabbnál újabb alkotásokat és találmányokat mutattak be. Noha az Értelem Szövetsége kijelentése szerint a világegyetem törvényei egyszerűek és beláthatóak, a céh úgy tartotta, hogy a teremtés az egyénben lakozó géniusz szikrája miatt történt, és hogy az univerzum mindaddig határtalan, amíg az ember el nem fogadja határait.

A Természetfilozófusok Céhe néma szereplőként élt tovább a gazdag képzeletvilágú úttörők különféle csoportjai formájában, alapítása óta sohasem egyesült igazán. A reneszánsz végén azonban beharangozták a technika korát, ami olyan lehetőségekkel kecsegtetett, amikről az ember addig nem is álmodott. Azok, akik felismerték ezeket, és valami jelentőségteljeset akartak tenni ahelyett, hogy elpuskásszák a kínáló alkalmat, tovább hordozták a céh lobogóját, amíg az Értelem Szövetsége fel nem fedezte szervezetüket. A szikra a szó szoros értelmében az elektromosság megszületésével pattant ki, ahogy ezekből a tudósokból megalakultak a Villamos Mérnökök.

A század haladó szellemiségét képviselve ezek a mérnökök az

elektromosság csodáit, a kísérletek alapján való megfigyelés jelentőségét és a kutató lélek erejét hirdették. Módszereik az új Technokrácia egyszerűbb törekvései jegyében terjedtek el. A szándékuk, hogy nekivágjanak az ismeretlenek vad teóriák és kétséges tudományok nyergében, veszélyeztette a Technokrácia biztonságos, stabil, metodikus tudományokra épülő világának ideáját. A technokraták leszólták a mérnökök módszereit és szankciókat vetettek ki rájuk, hogy a nyilvánosság elítélje közkedvelt elméleteiket. Az utolsó csepp a pohárban az volt, hogy a fikciónak nyilvánították az étert. A Konvenció erre új nevet vett fel („Éter Fiai”), és a Tradíciókhoz fordult segítségért.

Az ezt követő néhány évtizedben az éteriták modernebbnél modernebb tudományos elméleteket dolgoztak ki, és újították meg a régieket. A hátrakétától a kvantummechanikáig, a káoszelmélettől az éterhajókig számos zseniális eszközzel bizonyították az ihletett tudomány iránti rendíthetetlen elkötelezettségüket. Kalandoraik hősként szeltek át a földgolyót, bár vitézi cselekedeteik túl hihetetlenek voltak ahhoz, hogy tényként fogadják el őket, helyette inkább népszerű fikciósá váltak. Ők pedig tovább álmodtak s tovább építettek.

Napjainkban előkelő helyet foglalnak el a Tradíció Tanácsban. Habár sokan háborodottnak, vagy egyszerűen csak labilnak tartják őket, eszközeik és találmányaik néha akkor is beválnak, amikor minden egyéb mágia csődöt mond, és technológiai ismereteik is előnyt jelentenek a Technokráciával vívott harcban. Ahogy a tudomány a végtelenségig egyre részletesebb birodalmakba evez, az éterfiak egyre több hibát használhatnak ki. A kvantumelmélet elfogadja a világegyetem szubjektív szemléletét. A sötétanyag-elmélet megerősíti egy láthatatlan, mégis masszív, mindent körülvevő anyag – az éter – létezését. Az éteriták mindig is megújították a régit, és úgy tűnik, Tradíciójuk vitalitása is hasonlóképp változik.

SZERVEZET

A legtöbb éterita csökönyös és kaotikus természetét tekintve nem csoda, hogy Tradíciójuk is ehhez a szerephez igazodik. Tanoncaik tudományos körökből, filozófiai vitákról kerülnek ki, gyakran miután megismertették velük a *Kitáb al-Aszír* természetét (mihelyst egy *igaz tudós* óvatosan a tanuló ölébe csúsztat egy példányt). Abból a tanulókból, akinek sikerül áttörnie a hagyományos logika korlátait és megvalósítania az univerzum belső ellentmondásairól alkotott saját elméleteit, igazi éterfia válhat.

Amint beavatták, a tanuló tovább halad előre a tudományos pályán. Az éteriták különböző folyóiratokban cikkeznek, és maguk is kiadnak újságokat, amikben közléseik elméleteiket. A

Paradigma, az egyetemes tudomány éterita lapja a legtekintélyesebb mindezek közül, de a többi újság is ugyanúgy fontos szerepet tölt be. Azok, akik következetesen hasznos és érdekes elméleteket dolgoznak ki – különösen azok, akik ezekre alapozva működő eszközöket készítenek –, elnyerik mások megbecsülését. Minél fejlettebb a tanuló elmélete, annál nagyobb tiszteletnek örvendhet. Az Éter Fiai történetesen olyan címeket adnak egymásnak, mint a *doktor* vagy a *tudományok mestere*.

Bár valaha a Tradíciót irányító Nagy Székház egy Párizs környéki Horizont Rendház volt, manapság a tudósok inkább világi épületekben vitatják meg csoportjuk jövőjét. Általában a tudományok mesterei vagy a doktorok állnak a Nagy Székház élén, ami részben parlamentként, részben tudományos körként szolgál. Habár, még ha egy tanítvány „hivatali dolgozó” minőségben is szerepel, egyetlen igaz tudós sem felejt el, hogy az ihlet igen személyes dolog és bármelyik éterita eszméi javát szolgálja. Elméletileg.

CSOPORTOK

Egymástól elég elütő elméleteik ellenére az éteriták nagyon is hajlamosak csoportokat alakítani. Gyakran előfordul, hogy több szakértő tudós megosztja egymással szakterülete ismereteit. Így közösen dolgozhatnak egy nagyobb tervezeten, amelyhez valamennyiük tudására szükség van. Az éterita körök általában ilyen összejöveteleken alakulnak meg. Egyes alcsoportok elég szilárd lábakon állnak ahhoz, hogy felfrissítsék a Tradíció állományát, mégis függetlenek maradjanak közöttük.

Az úr meghódítói, az **Éternauták** a kozmosz és más dimenziók távoli zugait térképezik fel új csodák után kutatva, amiket visszavihetnek a Földre. Hatalmas éterhajóikkal más világokba látogatnak el, szabotálják az űrmérnököket, és mintákat visznek haza az ismeretlenből. Az Anyag Szférájában tanúsított hihetetlen jártasságukkal páran közülük kidolgoztak olyan pajzselméleteket, amik segítségével megóvhatják hajóikat a dimenziók határai közt dúló vihartól, így az egykor kinevetett járművük hasznos eszköznek bizonyulhat az Umbra feltérképezésére.

A jól szervezett **Utópianusok** szebb jövőt szeretnének építeni a Földön a Tudomány segítségével. Ezek a tudósok nemcsak nagy teljesítményű eszközöket tesznek elérhetővé, hogy javítsanak az élet minőségén, hanem a hatásos fogalmakat is terjesztenek – a csoda, a remény és az egység eszméit. Társadalmi lelkületük arra sarkallja őket, hogy segítsenek másokon, és hogy mindenki számára érthetővé tegyék szokatlan elméleteiket.

A ma élő néhány **Kibernauta** a Digitális Hálón cirkál, és szeszélyei szerint tekergeti szálait. Ezek az éteriták szenvedélyesen hisznek abban, hogy a Háló lesz a felvilágosultak következő csatatere, hogy az Alvók tudatát ott ítélik majd meg. Persze, a legtöbb mágusnak – jobban mondva Tudósnak – sokkal fontosabb dolga van a Földön manapság, így a kibernauták csoportja lassan elveszíti népszerűségét. Mégis a Háló a legtekintélyesebb hely arra, hogy az ember új elméleteket próbáljon ki virtuális térben, ahol nem mondanak csődöt egyetlen valós világbeli tényező miatt sem.

A **Progresszivisták** modernebbé akarják tenni a Tradíciót, kezdve a belső politikájával és felépítésével, majd folytatva az elméletek és gyakorlatok kidolgozásával. A főként női tagokból álló csoport véleménye szerint a Tradíció összességében gyatra munkát végez, képtelen lépést tartani az évek társadalmi fejlettségeivel. Szerintük az éterikus irányzatok javarészt idejétmúlt társadalmi alapokon állnak, és az elavult technológiák a Tradíció számára általánosságban véve túlságosan is korlátoztak. A legtöbb progresszivisták új nevet akar adni a Tradíciónak, és

demokratikusabb vezetést szervez.

Az **őrült tudós** kifejezés azokra az éteritákra utal, akik veszélyes eszközök megalkotásának és megkérdőjelezhető célok elérésének szentelték életüket. Szomorú, de igaz az a kijelentés, hogy az éteriták géniusza gyakran küzd némi labilitással, vagy hogy megvan bennük az erő a „teljes kép” felismeréséhez, de közben nem értik meg a gyakorlat lényegét. Ezekből születtek az olyan legendák, mint Doktor Frankenstein, akik dicséretreméltó fejlesztései szerencsétlenül végeztek. Nem kell sokáig várni ahhoz, hogy egységbe szerveződjenek, hiszen a Tradíció belől ismert jelenségnek számítanak.

Végül, de nem utolsósorban, a **Kalendorok** olyan nemcsak a Tudomány

sorban, a tudósok, akik fölötti

uralmukra támaszkodnak, hanem fizikai érzékükre, felfogásukra és arra is, hogy mernek új világokat felfedezni, hogy megküzdjenek a „gonosztevőkkel” és hogy hősiestetteket hajtsanak végre. Noha sokan kigúnyolnák őket együgyűségük miatt, de Doc Savage és John Carter képregényfiguráinak igenis van egyfajta nosztalgikus varázsa. A mai Kalandorok sokkal gyakorlatiasabb megközelítést választanak, hihetetlen Tudományukat fantasztikus (bár gyakran álcázott) vérteteket és fegyvereket készítenek, amikkel nekivágnak a bűnözők, hipokriták és örültek elleni hadjáratuknak. Azonban ők sem képeznek valódi haderőt a Tradícióban (nem létezik „Szuperhősök Légiója”) sokkal inkább csak tudósok egy új fajtáját.

FILÓZÓFIA

Míg a Technokraták bonyolult tudománnyal magyarázott statikus formákba skatulyázzák be a világegyetemet, addig az éterfiak az efféle elképzéseket butaságnak tartják. Az univerzum elképesztően nagy, és permutációi túl különbözőek ahhoz, hogy bármilyen egyenlettel uralni lehessen. A megfigyelés azonban nagymértékben megváltoztatja a következményeket, ahogy a Technokrácia fel is fedezte ezt a kvantumelméletből alkotott saját változatában. Ebből következően a felfedezés és a feltalálás személyes folyamat, amit az egyén kíváncsisága és ihletettsége hajt. Semmi sem „lehetetlen” vagy „zsákutca” – csupán egy lehetőség, amit valaki nem akart megragadni. Az éteriták a múlt „megcáfolt” elméleteiből alkotják meg a jövő csodáit.

GYENGESÉGEK

Elméleteik elképesztő különbözőségeit tekintve csoda, hogy egyáltalán képesek kommunikálni egymással. A tudományos koncepciójuk természeténél fogva erősen egyéniesített, főleg a többi Tradíció mágiájával összehasonlítva. Minden egyes éteritának megvan a maga elképzése – nos, csaknem mindenről. Ebből adódóan nehéz bármilyen közös területet találniuk, ahol megvitatathatnák elméleteiket, különösen, ha a két éterita elmélete kölcsönösen üti egymást (és persze mindkettejüknek igaz van, hiszen bemutatnák, levezették, hogy mindkettejük találmányai működnek). Tekintve, hogy a saját csoportjukon belül alig jutnak egyetértésre, csaknem lehetetlen elképzelnünk, hogy a többi Tradícióval meg tudnák értetni magukat. Bármely három éterita mágiáról folytatott vitája öt vagy hat különböző elméletet szül, s mind ugyanolyan valószínűtlen. Ez az egyéniesség igencsak megnehezíti számukra, hogy elterjessék összetettebb nézeteiket és lenyűgöző elméleteiket, és még nehezebb mindezt elfogadtatniuk a többi Tradícióval.

ÉLTÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

Az Éter Fiai esetében a mágia teljes egészében a Tudományra vezethető vissza! Az érzékelés határozza meg a világegyetemet, így minden tudós felépítheti saját valóságmodelljét. Innentől kezdve az illető saját elméleteket alkothat a valóság működéséről, ahogyan ő látja, és ezek a teóriák végül alakot öltenek. Elképesztő intuíciójuk segítségével a tudósok megépítik találmányaikat, felruhazzák őket a hatalom szikrájával, és olyan szinten látják át e szerkezeteket, hogy azt senki más nem képes felfogni.

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Szerzeteseik hasznos diszciplínákat és mentális technikákat tanítanak, de fel kell ismerniük a materiális tudományok értékét.

Álomszólók: Teljesen érthetetlenek.

Eksztázis Kultusza: Remek bagázs egy új találmány megünneplésére!

Euthanatosz: Ki kötődhet annyira a halálhoz, hogy meg akarja élni azt?

Hermész Rendje: Megismételhető formulák, ám túl szigorúak a valódi ihletettséghez.

Mennyei Kórus: Le a kalappal azelőtt, hogy hisznek abban, hogy minden szép és jó lehet, ha a dolgokat nem árnyékolják be az ember személyes céljai.

Verbéna: Nem halt ki a boszorkányság a sötét középkorban?

Virtuális Adeptusok: Kizárólag egyetlen elképzés vezérli őket, bár tényleg készítenek pár hasznos játékszert.

Üresek: Nincs ihlet a lelkesedés szikrája nélkül.

Persze az éterikus találmányok igen személyre szabottak. Némelyikük elég szélsőséges ízlésre vall, míg mások gyakorlatiasabbak, vagy a „valódi” tudományon alapulnak, mint például a fázisenergia pontvédelmi rendszer. Valamennyi tudós különösen ragaszkodik az olyan alkotásokhoz, amik hatással vannak stílusára. Így egyes éteriták az 1950-es vagy még korábbi évek technológiájával készültek nagy, böhöm szerkezeteket használnak, mások pedig a modern technikát lovagolják meg, és elképesztően praktikus és kényelmes eszközöket készítenek. Páran – főleg a Kalandorok közül – mentális erővel, fizikai jelenségekkel, és pseudomiszticizmussal is kísérleteznek.

Ha egy éterita új elméletet dolgoz ki, és segítségével feltalál valamilyen készüléket, megszokott gyakorlat közzétenni az eseményt a társaság egy újságjában vagy folyóiratában. Így mindenki megvizsgálhatja, meghatározhatja személyes értékét, és kedve szerint felhasználhatja, vagy megváltoztathatja. Ezért rengeteg egyszerű találmány közismert az éteriták közt. Míg a többi Tradíció esetleg sablonvarázslatokra támaszkodik, hogy példaértékű Hatást hozzon létre, ők közismert herkentükben és formulákban bíznak, amiket megosztottak egymással, tökéletesre csiszoltak és amik kiállták az idő próbáját. Annyi féle speciális anyagot használnak fel, ahány féle tudós létezik. Egyesek javarészt valamilyen sajátos anyagra – éterre, hogy a leggyakoribb példával éljünk – alapozzák munkájukat, míg mások gyakorlatiasabbak. A tudósok állítólag mindent képesek felhasználni – a plutóniumból, ezüstből, bioanyagból vagy még különösebb dolgokból álló alkatrészekről és saját készítésű szálaktól kezdve az elavult technológiájú, egyszerűen újradrótozott berendezésekig –, hogy új funkcióval ruházzák fel az adott tárgyat (ilyen például az egyszerű konyhai eszközökből megépített robot).

Szféra specializáció: Anyag

Általános fókuszok: számítógépek, éterszemüvegek, mérnöki diagramok, kéziszerszámok, matematikai konstrukciók, szellemi fegyverzettség, tudományos mérőműszerek, különleges örvözetek, időszeletek

Koncepciók: úrhajós, ezermester, orvos, természetfilozófus, társadalomtudós, elméleti mérnök, fuvarozó

A tudományok igazi csodája nem abban rejlik, hogy képesek megmagyarázni a világegyetemet, hanem abban, hogy új kérdések feltevésére ösztönöznek.

HERMÉSZ RENDEJE

A Tradíciók ősatyái, páratlan misztikusok, a Mennyei kulcsainak őrői – a Hermész Rendje számos címet kivívott magának. Hogy e címekben mennyi az igazság és mennyi a hübrisz, nehéz lenne megmondani, mindenesetre a Rend többet tett a Tradícióért, több ősmágust tanított ki és több elfogadott mágikus elméletet alkotott meg, mint bármely más csoport a Tanácsban. Ezek a szertartásoskodó akarattesterek büszkén ragaszkodnak a fővarázslókként, a rituálék és varázslatok mestereiként, a nagyhírű bölcsökként, valamint a varázstárgyak és Rendházak tanult megalkotóiként elért sikereikhez. Mégis, egészségük mögött hatalmas politikai intrikák bújnak meg. Virágkoruk leáldozott, hatalmi fölényüket a múlt mítoszaival együtt elmosta az ár. Legtöbb Rendházukat szétrombolták, legfrissebb beavatottaik új módszerekért cserébe szakítottak az ősi törvényekkel. Erejének és odaadásának köszönhetően a Rend évszázadokig fennmaradt, ám az új évezred valószínűleg már lélekharangja lesz – vagy újjászületésének hajnala.

HÁTTÉR

A hermetikus történészek egész könyveket és disszertációkat írtak a Rend megalakulásáról. A legtöbben egyetértenek abban, hogy az ókori Egyiptomból származik, ahol az őslakók mágiája és a héber kabbala misztikus és mérnöki pontossággal olvadt össze. A sumér, babiloni és egyiptomi korszak egyedülálló varázslópapjai az írás és a nyelv segítségével sarjastották ki a miszticizmus magvait. A szimbólumok és azok jelentéseinek mágiája új világnézetet vitt a köztudatba, egy olyan szemléletet, amellyel egyesítik és átalakítják a különböző eszméket. A történészek egy ősmágus párosra céloznak Thot kultuszával kapcsolatban (ő a bölcsesség istene az Egyiptomi mitológiában, akit később „Hermész Trismegisztosz”-nak, avagy Háromszorosan Nagy Hermésznek neveztek a görögök, és akitől a Rend is kölcsönözte a nevét).

A rejtélyes kultusz eszméje Egyiptomból áterjedt Görögországba és a Földközi-tenger vidékére. A Salamonhoz és Püthagoraszhoz hasonló gondolkodók a miszticizmus és a pontosság kombinációját olvasztották bele a különböző csoportok varázslatos munkáiba. A kommunikáció, a tudás, az utazás és a jószerecske szimbólumaként, Hermész vette fel e körök népszerű patrónusának szerepét. A thoti és a hermetikus eszmék különböző titkos szervezetekben maradtak fenn több évszázadon át, s alkalmasint olyan nagy filozófusokat is megérintettek, mint Plátón. A nagy fordulat Kr. e. 332-ben következett be, mikor Nagy Sándor egyesítette Perzsia jelentős részét Görögországgal és Egyiptommal. Ettől kezdve az utazás és a kommunikáció lehetővé tette, hogy összefonódjanak a kabbala, a gnoszticizmus és a perzsa vallás különböző fajtái, megteremtve azt, amit a hermetikus Tradíció valódi részeként ismertek meg.

A Rend még a hellenisztikus civilizáció hanyatlása, Róma

bukása és hasonló katasztrófák ellenére is kitartott. Varázserejű írások rendszerezték az alkímiát, a numerológiát, a teológiát és a szimpatikus mágiát. Mercurius (Hermész római változata) Kultusza nagyerejű mágiát dolgozott ki a hermetikus eszmék mintájára és gondolataikat az intellektuális társadalom krémjén keresztül terjesztette.

A Hermész Rendje végül Trianoma és Bonisagus irányítása alatt alakult meg. E két alapító – egy legendás politikus és egy kutató – összeállt, hogy beutazza Európát és összehozza a mercuriusi és hermetikus tanok gyakorlóit. Trianoma diplomáciai jártassága sokakat meggyőzött abban, hogy csatlakozzon a csapathoz, Bonisagus forradalmi *parma magicája* (mágiával szembeni védőpajzs) pedig lehetővé tette a kor gyanakvó természetű akarattesterei számára, hogy viszonylag biztonságban találkozzanak. Ezek a vezetők lettek később az Elsők, a Rend nagy Házainak alapítói, kik mágiastílusukat és hagyományait tanítványról tanítványra adták tovább. E nemzedékekből egyetlen politikai egységként kristályosodott ki a Rend, ahol valamennyi Ház beleszóllhatott a közösség ügyeibe és vitázhatott a többivel a Nagy Művészet forradalmi rendszere alatt.

Az ezt követő évszázadokban a Rendnek nagy sikerekben és kudarcokban volt része. A sötét korban a társadalom védelmét élvező és a szálakat a színpalak mögött mozgó tanácsadók és misztikusok szerepében tündököltek. Nagy Kísérletük azonban megbukott a belső civódások, az elitizmus és az *infernalizmus* folyamatos kísértései következtében. A régi Házak összeomlottak vagy feledésbe merültek. A druida Diednét azzal a váddal végezték ki, hogy az egész Házat megromtatták a démonok. Vádlói, a Tremere-ek, később vámpírokká lettek. Az Értelem Szövetsége – ami ugyanolyan jelentős szerepet töltött be, mint Hermész miszticizmusa – számos hermetikus kabbala és Rendháza lecsapott, ám a Rend válaszképpen, hihetetlen erőforrásait felhasználva rávette támogatóit, hogy alakítsák meg a Tradíciós Tanácsot. Ismertették a Szférákat, mint a Tradíciókon belüli mágikus tanrendszert, ám a szárnyra kapott Tanácsban a Rend el is esett vágyott vezető pozíciójától. A reneszánsz kor új eszméket hozott köreikbe, ugyanakkor végérvényesen jelezte az emberek közt betöltött hatalmi pozíciójának végét. A hermetikusok túl sok bástyát vesztek, így kiszorultak a közéletből, a Technokrácia végül pedig kitörölte őket a történelemkönyvekből.

Rejtett befolyásának köszönhetően napjainkban a Rend vezeti be az emberek nagy részét a miszticizmusba és mutatja be nekik a Művészet titkait. Habár messze vannak még a teljes sikertől, ez a tevékenység meglepően nagy mozgásteret nyújt, főként miután a hermetikus művek tömeges nyomtatásba kerültek. Bár talán már túl késő, hogy bármi jó származzon ebből. Doissetep elestével, Concordia pusztulásával és a legtöbb nagy magiszter halálával vagy önkéntelen száműzetésével a Rend tradicionális tanárai és építményei veszélybe kerültek. Azok az

ifjoncok, akik csaknem tanítványnak számítottak, most kezdetleges, részleges ismereteikkel novíciusokat képeznek. A régi, gondosan rejtgetett titkok sok esetben örökre eltűntek, a misztikus tárgyakat és a nagyhatalmú patrónusokat pedig elpusztították vagy a barátságatlan Mezsgyén túl rekedtek. A túlélők a Földön csak reménykedhetnek, hogy emlékezni fognak a tanításaikra és megtanulnak mindent, amit csak tudnak. A Rend fennmarad, ám már sohasem lesz a régi.

SZERVEZET

A Hermész Rendje kétségtelenül a leghierarchikusabb a Tradíciók közt. A beavatottaknak és novíciusoknak mentoruk alatt kell szolgálniuk, akik megtanítyják nekik a mágia elméleti és gyakorlati alapjait. A kimerítő tanulóévek (hagyományosan hét év lenne, de a mai, rohanó világban gyakran lerövidítik) után a pályázó megküzd azért, hogy teljes értékű mágusnak tekinthessen. Ez a kihívás azonban végződhet úgy, hogy az illető továbbra is tanuló marad, de akár halállal is. Ha elismerték a mágust, megkapja saját pecsétjét, elért sikereinek egyedi szimbólumát. Habár elméletileg valamennyi mágus rendelkezik szavazati joggal a hermetikus összejöveteleken, a politikát a mesterek és a törtetők irányítják. A politikai hatalom nem egyszer lökte már félre lehetőséget erkölcsi vagy anyagi célokért. Minden létrafok nemcsak mélyebb misztériumokba enged bepillantást, hanem egyre inkább lekötelezi a tanulókat a Tradíció iránt. A mesteri fokozatot elért mágusokat elismerés és tisztelet övezi magas pozíciójuknak és hatalmuknak köszönhetően, de a megbecsülésük mellett politikai ellenfeik száma is megnőhet. Cserébe a mesterek feladata az új tanítványok toborozása és kiképzése. A ciklus folytatódik, a tagokat beavatják a Rend titkaiba, közben egyre inkább belekeverik őket a belső csatározásokba.

Részletes viselkedési kódexük a Rendben belüli mágia alapjait mutatja be. Többek között sérthetetlennek tekintik a szentélyeket, tilos más hermetikusok számára jósolniuk, egyszerre csak egyetlen tanítványt szabad tanítaniuk és tiltott a szövetkezés minden pokolbéli lényvel. Persze minden szabály alól van egy kibúvó: ha nem kapnak rajta. A korrupció számos formája terjed a Rendben. Politikailag elfogadható módon megszegni a szabályokat nem számít akkora bűnnek.

Azonban hamarosan talán megváltoznak a dolgok. A tapasztalt tanítók és a Földön maradt mesterek halálával az új mágusoknak a *tanítványok* – gyakran töredékes – ismereteit kell elsajátítaniuk. A tradicionális segítségért elvágva, a Rend politikai frakciói nem látnak esélyt, hogy valaha is felretesszék nézeteiket vagy hogy dicsfényben tündökölnének majd egyszer. Reménytelennek látják a közös munkát, mivel a Rend megannyi tagja más-más nézetet képvisel a Tradícióban.

CSOPORTOK

A Rend egymástól igen eltérő mágiastílusait Házakkal különbözteti meg. Bár a páratlan alapítói nyomdokaiban járó csoportok közül sokan buktak el a múltban, egyre több új került a helyükre.

A **Bonisagus-ház** mágusai őrzik a Rend alapítójának alapvető tanításait és bölcsességét. Mélyen beleásták magukat a mágiaelméletbe, így a Rend sok felfedezése nekik köszönhető. A mágia ok-okozati összefüggései terén végzett fáradságos kutatásaikat illetően gyakran behatóan tanulmányozzák az Eredet Szférát is.

Az **Ex Miscellanea-ház** – szó szerint „zagyvalékból lett ház” – a sötét korban alakult meg, amikor égető szükség volt új mágusokra. Azok a látók kerültek ide, akiknek tanai egyik Házba sem illettek bele, de érdeklődtek a hermetikus Művészet iránt, és

szerették volna terjeszteni is azt. Alapításától kezdve egyre erősödött. Napjainkban nekromantákból, spiritisztákból, tündértanoncokból, természethívókból, misztikusokból, mágusészekből és mesteremberekből áll, akik úgy vélik, más Tradíciót követnek, de hermetikus szervezetre és éleslátásra vágyanak. A letűnt régi Házakat is magába foglalja ez a csoport.

A Rend taktikai fegyvere a **Flambeau-ház**. Mór és spanyol hatás keveredik az Erők páratlan tanulmányozóiban. Tisztítóútként söpörnek végig bosszúhadjárataukban a Rend ellenségein.

A mágia esélyeit és valószínűségeit könnyedén kapcsolatba hozhatjuk a **Fortunae-ház** metamatematikusaival. Ez az eléggé modern csoport diszkrét numerológiával, véletlenszerűségekkel és a szerencsejátékok hasznáival – a pénzzel – foglalkoznak. A technokratákkal ellentétben azonban *mágikus* eszköznek látják a pénzt, és az események valószínűségére kidolgozott intuitív elvvel manipulálják a történéseket. Magától értetődően ezek a mágusok előnyben részesítik saját Entrópia-vonalukat a Rend Erők Szférájával szemben.

A hatékony belső ellenőrzést a **Janicsár-ház** oldja meg. Noha nem a janicsárok hozzák a szabályokat, igenis megkövetelik a betartásukat. Folyamatosan figyelik a belső korrupcióra utaló jeleket, olyan mágusok után kutatnak, akik rossz útra tértek vagy szakítottak a Rend eszméivel. Ha rábukkannak egyre, ellátják a baját. De vajon ki figyel a figyelőket?

A **Quaesitor-ház** – az eredeti Házak egyikeként – a hermetikus törvényt felügyeli. Míg a janicsárok kóbor végrehajtók szerepét töltik be, a quaesitorok Tanácsuléseket tartanak, ahol perekről és a büntetésekről döntenek, hogy új precedenseket alkossanak, érvénytelenítsék a régieket és eldöntsék a bűnös tetteket végrehajtott mágusok sorsát. A quaesitorok ritkán adják ki közvetlenül ezeket a parancsokat, inkább csak tolmácsolják az isteni, hermetikus, személyes vagy emberi törvényeket. Sokkal ijesztőbb azonban, hogy a quaesitorok gyanúsán hasonlítanak azokra a varázslókra, akik elsőként fedezték fel a Gilgul rítust.

A Rend praktikáinak peremén van a **Shaea-ház**, az ősi egyiptomi ösvényt követő csoport, akiknek tagjai az alapvető nyelvészetet tökéletesítik, hogy megértsék a gondolkodást, az érzékelést és ezáltal a világegyetemet. Ebből adódóan a Shaea-házbeliek az oktatásban, a tanulásban és alkalmasint a bölcselkedésben mélyednek el. Bár a többi hermetikus néha egyszerű ímokoknak gúnyolja őket, a főként nőkből álló csoport gondosan rendben tartja a feljegyzéseket és kétségtelenül sok titok van a birtokában, amiket a többi Ház boldogan megtudna... vagy szívesen látna megsemmisülni.

A **Solificati-ház** a legújabb hermetikus csoport a színen. Számos tagja azután csatlakozott a Rendhez, miután a Tradíciót felosztatták a középkorban. A Tudás Gyermekei mára – az Ex Miscellanea tanulóival keveredve – újraegyesítették a Tradíció erősségeit és elérték, hogy teljes értékű Házként ismerjék el őket. A Solificati olyan alkímistákból áll, akik az anyag transzmutációját az emberből istenné válás metaforájaként tekintik. Kémiai eredetű megvilágosodással is kísérleteznek olyan metafizikai szubsztanciák után kutatva, amik egy magasabb szintű érzékelés kapuit nyitják meg. Nem meglepő tehát, hogy hatalmas ismeretanyaggal rendelkeznek az Anyag terén, és sokkal inkább ezt tanulmányozzák, mint bármely másik Szférát.

Valószínűleg a legfurcsább mindközül a **Thig-ház**, amit Rubingyermekeként vagy Thig Olvasztótégelyeként is ismernek. Ezek a modern technomágusok a Rend szimbólumaival kombinálják a technikai eszközöket. Egy Thig adeptus ahelyett, hogy egy jobb számítógépet alkotna, barkácsol egy mágikusat. Ahol egy technokrata a technika újításaira támaszkodik, ott a Thig fiai mágikus erővel ruházzák fel a tudományos dolgokat, és szellemeket kötnek hozzájuk. Bár valamennyire kívülállóknak számítanak a többi Ház között, a csoport feltörekvő, fiatal mágusai igen ígéretesnek bizonyultak a hermészi módszerek és a modern eszmék

összegyűrásában. A Thig virágzik – valószínűleg azért, mert nem támaszkodik annyira a mesterekre és az öreg mentorokra, miközben a többi Ház kemény csapásokat szenved el a Leszámolás korában.

A **Tyталus-ház** a konfliktusok általi fejlődést hirdeti. A világegyetemben minden mozgás ellentétes, polarizált erők kölcsönhatásából jön létre. A Tyталus-ház ezt a létezés valamennyi szintjére csoport tagjai folyamatosan tesznek fel, kihívásokat és megpróbáltatásokat keresnek képességeik megmérettetésére. Egyetlen tyталus mágus sem ül a babérjain, vagy mondja azt, hogy „elég” – mindig vannak

magasabb misztériumok, amik magasabb fokú tökéletességet és műveltséget kívánnak. A tyталusok bizonyára a Rend fejlesztésére törekednek, ám módszereik olykor veszélyesek. Néhányan kíváncsiak lennének, jelenlétük nem okoz-e több kárt, mint hasznot.

FILÓZÓFIA

A hermetikus filozófia bonyolult és többretegű. Szívük mélyén a hermészi mágusok megfogadták, hogy a tökéletességre törekednek. Ez a törekvés próbákban, önmegismerésben és olyan mintázat-töredékek összeillesztésében nyilvánul meg, mint a különböző nyelvek vagy a matematikai talányok. Ideális esetben minden egyes ember hallja az Igét, a revelációkra sarkalló mennyei erőt. Az Ige határainak és jelentéseinek megismerésével az egyén felemelkedik belső lényéhez, majd túllép rajta. Minden lépés kihívást rejt, és felfogásbeli fejlődést igényel, ugyanakkor utat nyit a következő lépésnek. Végül az ember elég messzire jut, hogy valami kozmikus, isteni lényé váljon.

GYENGESÉGEK

Noha a nagyon is egységes Rend hatalmas tudással rendelkezik, politikai rétegzettsége és büszkesége gátat vet a megvilágosodásának. A hermetikus történelem tele van olyan döntésekkel, amik önző érdekből, politikai célokból születtek.

Egyes hermészi eszmék szerint tanaik a többi Tradíció fölé helyezik őket. Valamennyi mágus ég a tudásvágytól, és nehezen szerzett bölcsességüket féltékenyen őrzik, az igazság drágaköveként bánnak vele. Amikor ezek az ideológiai összecsapnak, nincs helye az adakozásnak.

A Rend egykor keserves küzdelmet folytatott a Tradíciós Tanács nagyobb elismeréséért, újra meg újra felemelve a közösségért tett munkáikat és saját misztikus képességeiket. A Házak belső harcokat vívtak egymással az erőforrásokért, a tanulókért, sőt még mágiaelméleti kérdésekért is. A certámen – azaz a nézeteltérések nem halálos módon való rendezésének – feltalálása ellenére a varázslók mégis versengtek, és meg is ölték egymást, holott energiáikat a Kiteljesedés elérésére vagy a Tradíció ellenségei ellen vívott csatára is fordíthatták volna. A Rend is leplezte a kegyetlenségeket és a gondokat, csak hogy titokban tarthassák politikai ügyeskedéseiket és rákényszeríthessék a saját nézeteiket a többi Tradícióra. E tettek egyike sem nyerte el más mágusok tetszését.

Politikai érzékük folytán gyakran korlátozzák saját tagjaikat a Renden belül is. Ha egy mester el akar érni, vagy meg akar tiltani valamit, át akar ruházni egy Talizmánt, egy Rendházat akar emelni vagy megszüntetni, a többi mágus szerencséje azon múlik, vele vannak-e vagy ellene. Egy jóhiszemű tanítvány hamar kizárthatja magát már akár néhány segítő ötlettel is, és a képzés igen nehezzé válhat a később várható sa (lényegében: szívességek) nélkül. Sokan annyira megsédültek saját politikai eredményeiktől és személyes küldetéseiktől, hogy letértek a Kiteljesedés és az egyén tökéletesítésének ösvényéről. Ehelyett saját politikai háborújukat vívják, ami lassan felőrli őket. A hermetikus struktúra magasabb szintjeinek pusztulásával ez a trend talán megváltozik – vagy a friss vér is egyszerűen megdermed.

ÉLTÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

A Rend a Házának megfelelő stílust tanítja tanulóinak, de a modern képzés inkább afféle túlélésen alapuló egyveleg. A hermetikus elmélet szerint minden egyénben megvan az

isteni szikra és a tökéletességre való hajlam, de csak kevesen ismerik fel vagy készek rá. Ezért nagyon fontos, hogy szétválasszuk az ocsút a bűzától. Hagyjuk, hadd éljék az *alvók* banális életüket, és összpontosítsuk figyelmünket azokra, akikre tényleg érdemes, olyanokat tanítsunk, akik fel tudják használni a tanításokat!

Nagyon érdekeltek a szimbolizmusban, így a hermetikusi mágia angyali neveket szólít, hogy megnyissa a Teremtés kapuit, gyakorta a titkos énéki nyelven. Ezen az angyali nyelven olyan hangokat képesek kiadni, amik együtt rezegnek a Tellúria alapelemeivel, így rákényszeríthetik akarataikat. Egyéb hermetikus eszközök még a kardok, pálcák és botok, az erőt és hatalmat sugárzó tradicionális hangszerek, valamint a körök, háromszögek. Az irányt, mértéket vagy – egyszerű tisztaságukkal és matematikai pontosságukkal – megszorítást jelző mértani szimbólumok is gyakoriak. Egyes szellemi mágiák is a múltban kötött ősi paktumokra támaszkodnak. Amennyire szeretnek szívességeket cserélni egymással, olyan gyakran alkudoznak szellemekkel védelem vagy segítség céljából, amiket később valamilyen speciális jelkép vagy tárgy segítségével idéznek meg. Néhány közülük Salamon Pecsétjéhez hasonló vagy olyanok, amikről úgy tartják, örökké tartó hatalommal ruházták fel őket, de lehetnek a világegyetem felismerésére szolgáló isteni kulcsok is, amiket ráolvasásoknál máig használnak.

A hermetikusok ugyanúgy Rendházakban tanulnak és gyűlnek össze, mint a többi mágus, csak hogy a Tradíciók közt elsőként nekik jutott eszükbe ez az ötlet. A legtöbben kettős életet folytatnak: szabadkőműves nevükön a hermészi Ige szerint élnek, a mindennapokban pedig világi személyazonosságukat használják. Mindent egybevetve a különböző nyelvek, az elvont matematika és jelképekkel teli könyvek tökéletes megismerésére való szükség ellenére el kell sajátítaniuk azt is, hogyan boldoguljanak az emberi társadalomban, különösen azután, hogy a szellemvilágokba veszélyessé vált a belépés. Éppen ezért olyan meghatározó jellegű társaságokhoz hasonló titkos esküvel őrzik hovatartozásukat, mint a híres szabadkőművesek vagy a rózsakeresztesek.

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Bár mindketten a tökéletességre törekszünk, az ő figyelmük elsiklik az útmutató jelek és eszközök fölött.

Álomszólók: Mi engedelmességre szólítjuk fel a szellemeket; s nem hajlunk meg szeszélyeik előtt.

Eksztázis Kultusza: Javarészt összpontosítás vagy önfegyelem nélküli gyerekek, akik jártasak a Művészetben.

Euthanatosz: Egyszerű gyilkosok, akiknek tevékenysége tönkreteszi a mágia szent hatalmát.

Éter Fiai: Mágia lakozik játékszereikben, sokuk ősi varázstárgyainkhoz hasonló, de túl kell lépniük az anyagon.

Mennyei Kórus: Tűzük egyszer már megégetett, de törekvéseink túlszárnyalják a külső istenükre vetett ostoba hitüket.

Verbéna: Zugboszorkák és füvesasszonyok.

Virtuális Adeptusok: Oly közel vannak ahhoz, hogy felfedezzék a mintázatok mágiáját, de oly távol, hogy bármit is kezdhessenek vele.

Üresek: Ezt eredményezi az, ha a varázslóknak nincs igazi mentoruk.

Szféra specializáció: Erők

Általános fókuszok: kántálás énéki vagy más holt nyelven, pentagrammák és varázskörök, Salamon Pecsétje, bizonyos számok, botok és pálcák, kardok

Koncepciók: misztikus, üzletember, diplomata, szövetségi tiszt, történész, nyelvész, politikus

Miénk a világméretű, az Ige és az ihlet.

Ahogy minden ember tökéletességre törekszik, úgy tör Rendünk a dicsőség felé!

Mennyei KÓRUS

A Mennyei Kórus az egyik leginkább félreértelmezett Tradíció. Habár megkérdőjelezhetetlenül vallásosak, nem helyezik egyik hitrendszer sem a másik fölé. Az Egyetlen és Eredendő az, akit a Kórus imáiban valamennyi hitközösség istensége fölé helyez. Minden ember részese egy kozmikus éneknek, a Tiszta és Eredendő dicsőséges ragyogásának. Amikor az emberiség ismét egyesül ebben az imádságban, az Eredendő újra egész lesz, az ének testet ölt és az univerzum sebei befornak.

HÁTTÉR

Akasha Testvériségéhez hasonlóan a Mennyei Kórusról is úgy tartják, hogy egyike a legősibb Tradícióknak. Persze nem feltétlenül jelenlegi formájában, de megtestesült bölcsességük és lelkesedésük a világegyetem kialakulása óta létezik. Gyökerei az évezredek óta létező himnuszokig és felmagasztalásokig nyúlnak vissza; Tradícióként valószínűleg Ehnaton kora óta van jelen. Elképesztő hatással voltak az emberiség történelmére, melyben nagy szerepet játszott az, hogy kötelességüknek érzik megvédelmezni az *alvókat* és az Egyetlen megismerésén keresztül a Felemelkedés felé vezetni őket.

A kezdetektől fogva az ének keresésére ösztönzik az embereket, ami egy leendő jobb forma, égi harmónia jegyében egyesíti őket. Egykor a Kórus példákön keresztül vezette az embereket és türelmes, nyitott, reményteljes vallásokat alapított. Máskor kudarcot vallott, amikor tévutakat nem tűrő módon akarta bizonyítani az Egyetlenről alkotott elképzeléseit. Hol szent misztériumok magyarázóiként, hol eretnekeként, a kórusbeliek keresik az emberiségtől magasabb forrásból eredő ihletet, a kreatív erőt, ami egyesíthetne minden embert.

Sajnos a Kórus szándékai nem mindig tiszták és helyesek, még akkor sem, ha segíteni akarnak. Egy „igaz út” elérésére tett számos kísérletük megnyitotta a sötét középkor katolicizmusa és az iszlám közti dogmatikus egyházszakadás kapuit. A hellén és római templomok gyökereiből a Kórus lassan átalakult, s a katolikus egyházhoz hasonló formát vett fel. Valamennyi kórusbeli tud arról, hogy a csoport részt vett az inkvizícióban és a keresztes háború mindkét oldalán. Esméjük ellenére – hogy megvédik a világot a veszélyes behatásokkal szemben – talán inkvizítoroknak valóak, buzgó hitük szemellenzőjükké vált, eltorzította ítélőképességüket. A Kórus újonnan érkezett tagjainak nyitottnak kell maradniuk, hogy ne feledkezzenek meg az egységről, és arról, hogy minden ösvényt az Egyetlen és Eredendő taposott ki. A novíciusok megismerhetik a Tradíció és az Értelem Szövetségén belüli kis csoport, a Tiszta Eszme Társasága kapcsolatát is. Habár mindkét fél valaha egyként kezdte, a Társaság elvetette azt az eszmét, hogy minden ember, hitétől függetlenül, része lehet az Egy Világunknak.

Kiváltak a Kórusból, s sokak szerint ez vezetett a Tradíció

hanyaglásához. Noha hatalmuk meghatározó volt a középkorban, számos kóristát eretneknek bélyegeztek, csak mert más vallásokat ugyanannyira elfogadhatónak tartottak, mint az Egyetlenhez vezető ösvényt. Mások pedig annyira mereven ragaszkodtak nézeteikhez, hogy még felebarátaikra is kezet emeltek. Az egyház meg nem alkuvó hajtóvadászata s az anyagi javak előtérbe helyezése arra kényszerítette az embereket, hogy elfogadják a Tiszta Eszme Társaságának a jobb túlvilági élet reménye helyett az embertömegek fejlesztéséről szóló elveit. Végül, az Értelem Szövetsége felvirágzásával a hit ereje meggyöngült. A Kórus tagjai elmenekültek az egyház omladozó falai alól. Hol a Szövetség anyagi adományain keresztül befolyásolt papok, hol a Szövetség saját katonái üldözték ki őket.

Ahogy gyűltek az Értelem Szövetsége és a Technokrácia fellegei, a Kóristák különböző alcsoportokban, egyházi közösségekben, misztériumkultuszokban és kisebb hivatalokban kerestek menedéket. A túlhajtott vallásos hit már nem adhatott erőt a Kórusnak, tagjainak kicsiny csoportok vezetőiként vagy támogatóiként a Tömeg közt kellett bujkálniuk. Elképzelésük továbbra is a szent egyesülés köré összpontosult, egy Szent Város köré, ahol a Teremtés Énekével összhangban minden ember egyesítheti saját hangját, de a cél lassan kicsúszott a kezeik közül. Ironikus, hogy csak a közös veszteség volt képes igazán egyesíteni a Kórus különböző csoportjait, és mégis gyanakvóan és óvakodva tekintenek a többi Tradícióra. Ennek ellenére az emberek *akarnak* hinni. Szükségük van valami magasabbra, egy vágyra, amire a Kórus válaszol, és legyen az akár a keresés legapróbb szikrája, meglobogtatja benne a hit lángját.

SZERVEZET

Szervezetük jóval szigorúbb, mint a többi Tradícióé – leszámítva persze a Hermész Rendje merev struktúráját. A hierarchia a korai katolikus egyház mintájára a Kórusban betöltött tisztségen, a felelősségen és a mágikus képességeken alapul. A kapcsolattartás könnyű, hiszen minden ifjú kántor tudja, kik a feljebbvalói és kik tartoznak a felügyelete alá. Azonban a Tradíció ellenfeleinek nagy száma arra utal, hogy a rangrendszer arra bátorítja a kóristákat, hogy felejtsek el valódi céljaikat, és a ranglétrán való feljebbjutásukra figyeljenek. Elfogadható indok – egyeseket tényleg jobban érdekel az elismerés, mint mások megsegítése –, de a Kórus megvédi rendszerét. Új tagok kitanítására alakították ki, mondják, és engedik a tapasztaltabbakat bölcsen irányítani a Tradíciót.

A Kórus hangját az élet és a világ összes területéről jött emberek szólaltatják meg. Bárkiből válhat kántor, aki hisz az Egyetlenben és segíteni szeretne. A kórusbelieknek azonban nem kell mindjárt vallásosnak lenniük; elég, ha hisznek valamiben, ami hatalmasabb náluk. Egy beavatott számára fontosabb a

harmónia elérésének vágya, mint az, hogy valami dogmában higgyen. Bár egyes emberek nagyobb eséllyel sodródnak a Tradícióba: ápolók, szociális munkások, hátrányos helyzetűekkel foglalkozók, papok és tanárok szívesen válnak kóristákká.

CSÖPÖRTÖK

Bármennyi csoport otthonra találhat a Kórusban. Bár a Tradíció megkülönbözteti őket vallásuk alapján, tovább bonthatóak vallási megközelítésük vagy istenkeresésük módja szerint. Ezek a különféle csoportok, akárcsak a többi Tradícióban, olyan emberekből álló laza szervezetek, amik mindössze néhány alapelvben értenek egyet. Valójában egyre több kórusbeli utasítja el manapság a frakciókra szakadást, s pártolja inkább valamennyi tag igaz egységét.

A Föld távoli zugain egyedül élnek az egyéni bölcsességet és megváltást kereső **Remeték**. Nem igazán alkotnak csoportot, hiszen különálló személyek, akik elutasítják a tradicionális felépítést. Mindegyikük személyes istenképét keresi. Olykor-olykor kapcsolatba lépnek a „valódi világgal” is, de a legtöbben ártó hatásként könyvelik el az anyagi világot, és gyorsan visszabújnak remetelakjukba. A vadonban élnek, ismeretlen lények társaságában, így sokan közülük szorosan kötődnek a szellemmágiájához.

A konzervatív kóristák általában a **Szeptariánusok** útján járnak. Szigorú elkülönülésben hisznek, nevüket is a latin *septum* – sövény – szóból származtatják. Nem veszik jó néven, hogy a Kórus együttműködik a többi Tradícióval, mondván, a többi mágus zavaró technológiájával vagy eretnek mágiájával eltompítja a szent éneket. Állításuk szerint egyedül a Kórus látja igazán az egységet. Noha nincs komoly befolyásuk a Tradíción belül – az már így is túl sok ellenséget szerzett magának –, számos kórusbeli osztozik velük a többi mágusról alkotott fenntartásaik legalább egy kis részében. Lelkük megtisztításával a szeptariánusok az Eredet Szféráját tanulmányozzák, hogy közelebb kerüljenek az Egyetlennel való egyesülésük sajátos elképzeléséhez.

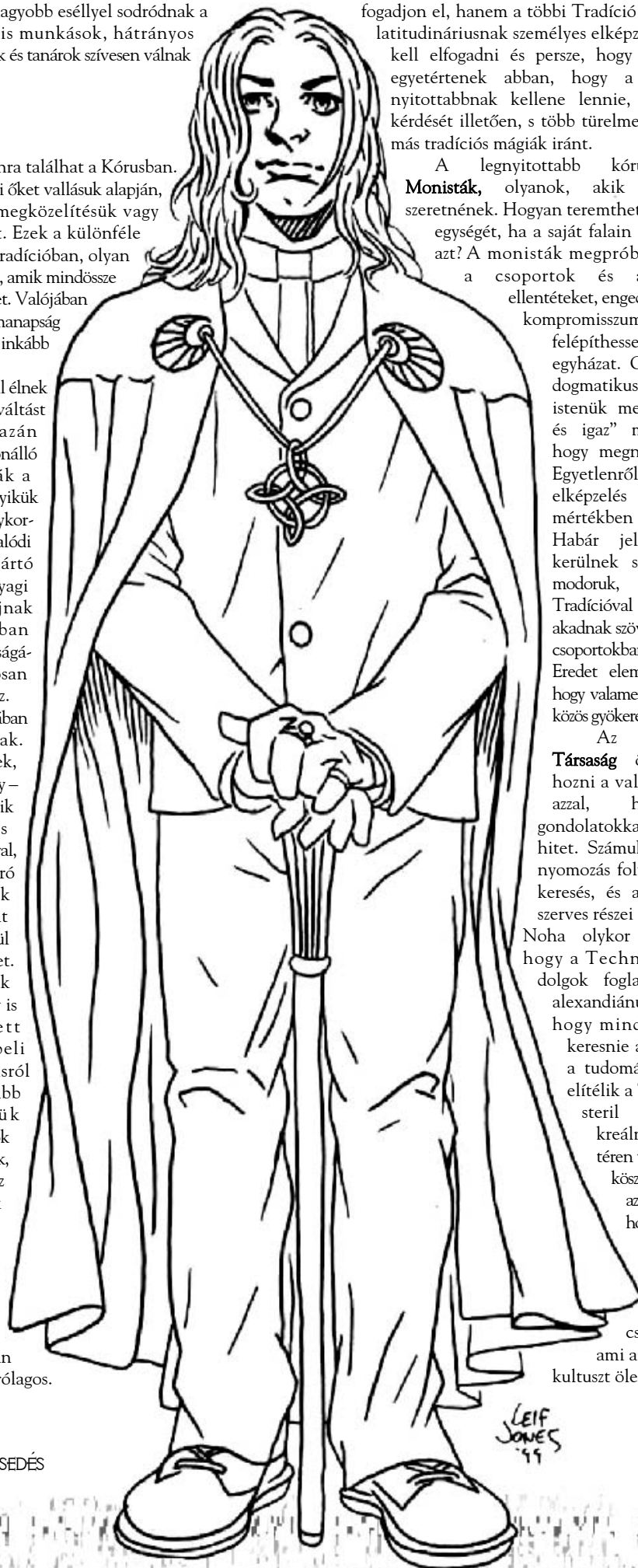
Velük szemben áll a **Latitudináriusok** csoportja, akik a Tradíció kevésbé katolikus irányú újraformálását szeretnék. Úgy vélik, a Kórus középkori szerkezete túlságosan korlátozott és túlságosan kizárólagos.

A Tradíciónak meg kell változnia, hogy ne csak más vallásokat fogadjon el, hanem a többi Tradíció hitét is. Valamennyi latitudináriusnak személyes elképzelése van arról, mit kell elfogadni és persze, hogy mit nem, de mind egyetértenek abban, hogy a Tradíciónak jóval nyitottabbnak kellene lennie, főként a szabadság kérdését illetően, s több türelmet kellene tanúsítania más tradíciós mágiák iránt.

A legnyitottabb kórusbeliek általában **Monisták**, olyanok, akik egységes egyházat szeretnének. Hogyan teremthetné meg az emberiség egységét, ha a saját falain belül képtelen elérni azt? A monisták megpróbálják kiegyenlíteni a csoportok és a vallások közti ellentéteket, engedményeket tesznek, és kompromisszumokat kötnek, hogy felépíthessenek egy egységes egyházat. Céljuk nem az, hogy dogmatikus elveket kövessenek istenük megtalálásának „helyes és igaz” módszereiről, hanem hogy megnyissák a kapukat az Egyetlennel alkotott összes elképzelés előtt, s azonos mértékben tekintsek őket. Habár jelentős ellentétekkel kerülnek szembe, meggyerő a modoruk, türelmesek a többi Tradícióval szemben, és könnyen akadnak szövetségeseikre különböző csoportokban. Munkájukban az Eredet elemeit hívják segítségül, hogy valamennyi nép Teremtésének közös gyökereit mintázzák.

Az **Alexandriánus Társaság** összhangba próbálja hozni a vallást és a tudományt azzal, hogy tudományos gondolatokkal ötvözik a vallásos hitet. Számukra a felfedezés és a nyomozás folyamata maga a szent keresés, és a tudományos tanok szerves részei istenkeresésüknek. Noha olykor megvádolják őket, hogy a Technokráciának tetsző dolgok foglalkoztatják őket, az alexandriánusok hisznek abban, hogy mindenkinek joga van keresnie az egyensúlyt a hit és a tudomány között. Ráadásul elítélik a Technokráciát mint steril és lelketlen kreálmányt. Tudományos téren végzett vizsgálataiknak köszönhetően megismerték az Anyagot, megtanulták, hogyan tükrözi a hitben rejlő minőséget.

Mitrász fiai kicsiny, de annál militánsabb csoportot alkotnak, ami az ősi római Mitrász-kultuszt öleli fel. Ezek a katonák

még mindig neheztelnek a Kórusra, amiért a keresztény egyház üldözte a mitraizmust, de bátran védelmezik őket abban a hitben, hogy istenkeresés közben mindenki igényli a biztonságot. A katonai hatalom istenének követői még mindig titkos kultuszt képviselnek, de legalább elismeri létezésüket a modern Kórus. A legtöbben közülük az Erők Szféráját, mint Mitrász megtestesülését tanulmányozzák.

Albi gyermekei lényegében a kereszties hadjáratok idejéből megmaradt albigens mozgalmak maradványának tekinthetők. Ragaszkodnak ahhoz az elképzeléshez, hogy az anyagi és az isteni két különböző világ, és csak az anyagi világ megtagadása emelheti fel az embert a spirituálishoz. A többi csoporthoz hasonlóan, amiket a kereszties hadjáratok alatt üldöztek, a *gyermekek* kapcsolata is ingadozó a Kórusal. Élesen elválasztják az egyházat és az államot. Hitük szerint az Állam az anyagi (vagyis romlott) világa, és olyan szent írássok szerint élnek, amiket a kereszténység később megtagadott. Albi gyermekei is az Eredet Szféráját tanulmányozzák, hogy a romlott anyagi világgal ellentétben megismerjék a rejtett és szent világ minden titkát.

A **Nashimiták** gnosztikus kultusza hasonló elveket vall Albi gyermekeivel, de jóval messzebbre mentek. Szerintük az Egyetlen bír a teremtés valamennyi elemeinek képességével, és az élő lelkek tettei szabnak irányt akaratainak. Így a nashimiták hisznek egy tisztán malteisztikus vallás lehetőségében, mivel ha az emberi lélek romlottá válhat, úgy az Egyetlen is alábukhat tisztaságából. Természetüknel fogva törekednek arra, hogy minél szélesebb körben terjesszék el a fényről és a környületről szóló tanaikat, remélve, hogy valamennyi ember lelkét magasabb szintre emelhetik, s így az Egyetlen is jobbá teszi az univerzumot. Albi gyermekeihez hasonlóan a nashimiták is az Eredet mágiájában mélyedtek el, hogy megfigyelhessék az Egyetlen állapotát.

Talán a legtitokzatosabb és legerkülönbözőbb csoportot alkotó **Templomos lovagok** csak nemrégiben csatlakoztak ismét a Kórushoz. Habár hevesen védelmezik ősi, keresztény módszereiket, a régi korok által öröklött hagyott szokatlan rítusokat űznek, szerveződésük pedig inkább összeesküvés jellegű. Nem meglepő ez a szerveződési forma, hiszen egy olyan egyház és uralkodó keze vetett „véget” a múlt lovagjainak, aki azzal vádolta meg őket, hogy csak a pénzüket gyarapították. A mai templomosok a hit harcosai, akik fegyvert ragadnak keresztény tanításaik védelmében, megküzdve az ortodox egyház és a Kórus ellenségeivel. Néhányan közülük máig nem közösködnek a Kórusal a Tradíció más vallásokhoz való hozzáállása miatt, de a legtöbben a Technokráciát tekintik a gondolkodás és a szabad akarat – az emberiség Istentől kapott képességei – legnagyobb árulójának. Miközben a többi Kórista istenkeresésként az emberekkel való egyesülésre törekszik, a lovagok mágikus kardjaik, örökölt páncéljuk, könnyű géppisztolyuk és harci kiképzésük segítségével példátlan odaadással harcolnak az igazságért. Nem meglepő, hogy a templomosok az Isten Haragját megtestesítő Erők Szférájának mesterei.

FILOZÓFIA

Semmi sem határozza meg annyira az embereket, mint az istenkeresés képessége. Valamilyen szinten mindenki tudatában van ennek a szikrának, ennek a magaszos eszmének, ennek a magasabb rendű hatalomnak. Még a leggonoszabb és legromlottabb szörnycetek is elismerik ezt az isteni lényegét. Még ha csak teljes elutasítása révén is, de az egység mindenkiért sikolt. Épp, ahogy az Egyetlen szilánkokra hullt darabkái szétszóródtak a világban, úgy keresik az emberek az egységet, ami majd újra összeilleszti őket. Az ének tisztasága sokak hangjából egyet kovácsol, egy magasabb rendű harmóniában egyesíti mindet, és valami újat és gyönyörűt alkot, melyre egyetlen különálló hang sem képes. Egy ilyen kórus a dicső teljesség énekét

zengi. A nagyszerű ének elmosza még a vizsalyt és a széthúzást is. Ekképpen az összes ember egyesülhet, amikor a magaszos egység mindenki számára békét, és megértést hoz, isteni kegyben részesít minden embert.

GYENGESÉGEK

A Kórus gyengeségei ugyanannyira nyilvánvalók, mint az erősségei. A felszínen talán mormogó emberek hadának tűnik, akik mind egyetértenek abban, hogy csak egy isten létezik, és hogy ez az Egyetlen és Eredendő. Azonban a Kóruson belül megmaradnak a vallási különbözőségek. A katolikusok és az anglikánok szüntelenül veszekednek, a zsidók és a muszlimok ma is alig bíznak meg egymásban, és mindegyik csoportnak gondja van legalább egy másikkal. Meglehet, mind végérvényesen eldöntötték, hogy az Egyentlent tisztelik, de képtelenek kiegyezni egyéni vallási elképzeléseiket illetően. Természetesen ez a gyengeség közvetlenül útját állja a Tradíció céljának, miszerint egyesíteni kell emberiséget. Ha nem képesek egyetérteni saját filozófiáikban, hogyan hozhatnának akár egy embert is összhangba a másikkal? A sors firtora, hogy egy magát az egységnek szentelő Tradíció történelmében ennyi konfliktusnak kell éktelenkednie, és a vágyott egység elérésének módja fölött ilyen zsarnoki küzdelmeknek kell folynia.

ÉLTIÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

A Tradíció alapvető meggyőződése az egyetemes Aum, az ének, ami már az idők kezdete előtt zengett. Az Egyetlen énekelni kezdett, és az Ének határtalan összhangban álló részekre bomlott – az Eredendő gyermekeire. Az *alvók* és a *kántorok* – ahogy a Kórus nevezi tagjait – egytől-egyig az Egyetlen gyermekei, és részei az Éneknek. Habár a Tradíció látszólag csupán keresztényekből áll, számos más hitet vallóak is akadnak soraiban. Zsidók, muszlimok, buddhisták és pogányok is csatlakoznak a Kórushoz. Tovább gyakorolják vallásukat, miközben felismerik, hogy a nevek, amiken isteneiket nevezik, szerves részei az Egyetlen erőnek, minden isteni lényeg és fény forrásának.

Erősségük az, hogy a legmagaszosabb eszmének szentelik magukat. Az eszményi kórista minden, ami egy jó keresztényhez, egy jó muszlimhoz, egy jó zsidóhoz vagy egy jó pogányhoz illő: kedves, megbocsátó, erős, hívő és önzetlen. Életüket – *alvo* és *feleszmelt* – híveik megsegítésének szentelik, s szembeszállnak az elnyomással és a gyűlölettel. A Tradíció talán békés, határozottan nem erőszakmentes. A szent háború még tart, és szent harcosoktól rettegnek a harcmesők.

A mágia az Egyetlen akarata, és a kóristák csak megnyílnak előtte. Az Ének közvetítő csatornáivá válnak, és engedik, hogy lelküket és hangjukat megtöltse a harmónia áradata. Egyetlen ember sem tehet többet, minthogy irányt szab a mágiának. A mágusok pusztán csak a kezei és ujjai az Egyetlennek és Eredendőnek. Az Ének a teremtés nagyszerű szimfóniája és egy kórusbeli a halandó kelyhen keresztül – még ha csak egy pillanatra is – szabadjára engedheti ezt, amint az eggyé válik isteni lényével. Mivel annyira egy mágián és valláson fölül eszmére összpontosítanak, az Eredet terén szakosodnak, a világegyetem finom szerkezetével dolgozó Szférát tanulmányozzák. Az Eredet az Egyetlen közvetlen mágikus megtestesülése.

Fizikai szinten a Kórus törekvései gyakran közönséges egyházi funkciók formájában nyilvánulnak meg, mint például az ételosztás, ingyenes orvosi klinikák vagy a betegek és a hajléktalanok ápolása. Ha kielégítik az emberek anyagi szükségleteit – vélik a mágusok –, akkor hajlandóbbak lesznek nagylelkűen viselkedni szomszédaikkal. Ezen kívül könnyebb terjeszteni egy üzenetet, ha a hívívő is az emberek között van. A szószéken állni jó dolog, de onnan nem érhetőek el azok, akiknek

valóban szüksége van az énekekre. A tény, hogy példákön keresztül vezetnek, ugyancsak központi szerepet játszik a Felemelkedéshez való hozzáállásukban.

Szféra specializáció: Eredet

Általános fókuszok: éneklés, gyertyák, fohász, harangok, füstölő, szent szimbólumok

Koncepciók: régész, diplomata, óvónő, kóbor lovag, szónok, az üdvhadsereg tagja, utcai prédikátor, teológiát tanuló diák, kereső

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Énekük remekül szól, de meg kell tanulniuk nagyobb egészként dolgozni.

Álomszólók: Az Egyetlen számos álarcot visel, mégis Egyetlen marad.

Eksztázis Kultusza: Látják az isteni lényeket, de a profán oldalát ragadják meg.

Euthanatosz: Az egység az életben keresendő, nem a halálban.

Éter Fiai: A teremtés nemes próbálkozás, de dolgok megalkotása még nem tesz Istenné.

Hermész Rendje: Habár felérnek a Mennyekig, a Pokol hatalmával munkálkodnak. Nem tisztelik hatalmukat, s így felelősség nélkül élnek vele.

Verbéna: Esméik távol esnek az Egyentől; a test talán templom, de a lélek a magasabb zene igaz hangszere.

Virtuális Adeptusok: Anélkül, hogy felfognák, miként teremtenek, cél nélkül hoznak létre formákat. Tehetséggel áldották meg őket, ám összhang nélkül használják azt.

Üresek: Elzárják magukat az Énektől. Ha rá lehetne őket venni, hogy elfogadják a fényt, mindenki számára lenne remény.

Az Egyetlen dicsőséges és név nélküli. Az Egyent szólítod meg az összes néven, amit valaha is kimondtál. Hallgasd a bensődben és körülötted zengő éneket, s felismered az Egyent és az Eredendőt!

VERBÉNA

Véresen és visítva jövünk a világra, húson és gyümölcsön élünk, növekszünk, tanulunk és alkalmazkodunk, a végén pedig elgyengülünk és meghalunk, csak hogy egy új életet táplálhassunk. Ez a véget nem érő körforgás foglalkoztatja a Verbénát, állandó lüktetésére ver a Tradíció szíve. Ősi bűbájosok, nagyhatalmú gyógyítók, képzett alakváltók – a Verbéna gátlások nélkül merül el a szexualitás, a vér és a test világában. Ősi mágiájukat minden élet szenvedélyes elfogadása táplálja.

HÁTTÉR

Életfa szimbólumukéhoz hasonlóan a Verbéna gyökerei is mélyre nyúlnak. Tanaik szerint a Tiszták töredékeinek – az *avatároknak* – első egyesülése az új testi világával megteremtette az emberiség legősibb sámánjait. Bár újjáalakultak, a test mégsem szakította el ősi állapotához kötődő szálait. Természetes adottságaik összefonódtak az érző, növekvő étellel – megszülettek az ősi bűbájosok. A Verbéna mondája szerint ezek a sámánok megértették az élők körforgásában elfoglalt helyüket. Kapcsolatuk lehetővé tette számukra, hogy úgy alakítsák testüket, ahogy akarták, elfoglalva a helyüket az élet folyamatában, megismerve a Szóttas lüktető szálait.

Később, a civilizáció virágzásával számos kultúrában és csoportban elterjedtek nézeteik. Az eleven világ szent tudását hordozták magukkal, s terjesztették, ahol tudták. Az embereket azonban mindig is nyugtalanították az olyan fogalmak, mint a halál vagy a betegség, amelyek ugyanúgy részei a természetes körforgásnak, mint az egészség és a jólét. Így még az Aeduna (a Verbéna elődje) gyógyítóinak és misztikusainak is titkos rendek árnyékába kellett bújniuk. Tanokba, kisebb hagyományokba és a néphitbe rejtették bölcsességük elemeit.

Az Aeduna misztikus tanainak sikerült elterjedniük Görögországban, Rómában, Angliában s ezeken is túl. A görög legendák angyalfigurákkal fejezték ki tiszteletüket, és beszéltek az élet s a halál közti keskeny határvidékről; az angol pogányság áldozatokkal és rituálékkal hódolt az ég s a föld különböző isteneinek és istennőinek, a rómaiak pedig magát az életadó Földet ruházták fel egyéniséggel. A táncoló körök kibővültek, és a termékenység rítusai mindennapi használatba kerültek.

Az egyház hatalmának növekedésével Európa sötét középkorában az Aeduna feloszlott. A félelemmel teli parasztokat arra tanították, hogy ne engedjenek alapvető szükségleteiknek és vágyaiknak, s Róma bukását követően a hiányos műveltségű nép az egyháztól remélt megváltást. Az inkvizítorok üldözték a „boszorkányokat” és elítélték praktikáikat. A már így is óvatos mágusok menekültek, bujdosztak, tömegével tértek át és haltak meg. Hatalmuk megtört, a néhány életben maradt mágus pedig Horizont tartományokba, víz alatti labirintusokba vagy eldugott tisztásokra vonult vissza. Ám voltak, akik bölcs gyógyítókként vagy herbalistákként gyakorolták mágiájuk csendesebb formáit, anélkül, hogy nyilvánosságra hozták volna eszméiket. Voltaképpen, a közismert „verbéna” kifejezés egy gyógynövény (vasfű) nevéként terjedt el, amit a Tradíció nemcsak meleg borogatáshoz, főzetekhez, kenőcsökhöz és orvossághoz használt,

de az élő, burjánzó növényekkel való rokonsága miatt is előszeretettel alkalmazott.

A reneszánsz korban a pogányok, természethívők és az évszakünnepek menedéket nyújtottak számukra, az 1800-as évekre az okkultizmus iránti érdeklődés újjászületésével meg csak tovább nőtt hatalmuk. Azonban sok verbéna szokás veszett ki vagy szelídült meg az évek során, s az újpogány és a modern wicca hagyományok csak nehezen jutottak be a csoportba, megoszlottak róluk a vélemények. Napjainkra a megmaradt verbénák eléggé beilleszkedtek ahhoz, hogy befogadjon ilyen tagokat is, bár a Tradíció tanításai ennek ellenére jócskán túlmutatnak az efféle megújított csoport elképzelésin. Szerencsére a Verbéna magja mindig is erős volt. Kicsiny kovenjeik nagyon személyre szabottak, és sokkal inkább élnek társasági életet (legalábbis egymás közt) mint a többi mágus, így képesek megőrizni örökségük számos elemét, amik máskülönbben elvesznének. A drágakőmágia, herbalizmus, aromaterápia és hasonló holisztikus praktikák iránti érdeklődés csak tovább táplálja a Verbéna Tradíciót, és nyitva állnak kapui azok előtt, akik érzik minden élő szívverését.

SZERVEZET

Helyi szinten a verbénák *kovenek* – gyakorlók és hívők kicsiny csoportja, gyakran misztikus jelentésű létszámmal (például három vagy tizenhárom) – köré csoportosulnak. A kovenek, ahol lehetséges, gyakran egész családokat foglalnak magukba, ám frakciókra bomolhatnak, vagy újjáalakulhatnak, ha más területeken kell csoportot létrehozni, illetve új tagokat is befogadhatnak.

Évszakos ünnepek alatt nagy létszámban gyűlnek össze, ilyenkor számos koven különleges szertartások égíse alatt egyesül. Az ilyen összejöveteleken bármelyik megfelelően beavatott Verbéna felszólalhat, de leginkább arra figyelnek, akit kora, éleslátása és előző életeinek eleven emlékei bölcsé tettek.

A tagság – akárcsak minden más a Tradícióban – nem nyúl szívűeknek szól. A beavatás a halál és az újjászületés rituális (és jelképes) megtapasztalása, ami aztán boszorkánypróbák sorozatával folytatódik, hogy kiderüljön, a jelöltek megállják-e a helyüket a Tradícióban. Azok, akiknek nincs ereje végigmenni az úton, pályázók maradnak, vagy kilépnek. Hála az égnek, a verbénák általában nem ölik meg azokat, akik megbuknak a próbáikon. Gyakorta van némi súrlódás a csoportjaik között, amikor a haladóbb gondolkodású verbénák elhagyják ezeket a rituálékat, amiket a hagyományörzők fontosnak tartanak – mondván, mindenki már azelőtt bebizonyítja elszántságát, mielőtt bejuthatna közéjük.

CSPÖRTÖK

Hítük szerint az avatár eredendő energiák megtestesülése, így többnyire annak *esszenciája* szerint oszlanak szét. A csoportokat nem annyira az avatár vagy egyéni gyengeségei, inkább a mágus lelkének természetes hajlamai határozzák meg. Egyes verbénák

nyomon követik vérvonalukat, mert hisznek abban, hogy az avatárok hajlamosak családon belül reinkarnálódni, és van is némi bizonyíték állításuk helyességére. Azonban egy verbéna sem áll be egy csoportba csak azért, mert az avatárja oda illene be leginkább. Egy mágus mindig választhat, ki mellett kötelezi el magát.

A Tradíció alapját képezik a **Fa Gondozói**. Ezek a *mintázatmágusok* megpróbálják tisztán és elevenen megőrizni a régi módszereket. Feljegyzéseket őriznek, családfákat kutatnak, felderítik a verbéna rituálék örökségét. Kutatásaik gyakran figyelemreméltóak, hiszen elég kitartóan küzdenek, hogy elérjék ezeket a célokat. A konzervatív gondozók szerint csak az számít „valódi verbénának”, aki vérségi kapcsolatban áll valamelyik ősi családdal a Tradíció múltjából. A rugalmasabbak ősi rítusok emlékeit őrző és a verbénák örökségének legalapvetőbb elemeit terjesztő mágusoknak vallják magukat.

A gondozóknál is ősbibek a **Sorskovácsok**. Az *eredendő esszencia* mágusai olyan ősi dalok hangját követik, amit más verbénák már nem hallanak. Még verbéna keretek közt is többnyire kissé furcsáknak tartják őket, így különálló – bár valamennyire azért egységes – csoportot alkotnak. Ennek ellenére mély bölcsességre tettek szert, és sokuk rendelkezik előző életek emlékeiből nyert hatalommal. Gyakran éreznek kényszert ősi módszerek feltámasztására, és arra, hogy a bonyolult verbéna rituálékat egyszerűbbé tegyék a maguk számára.

A **Holdkeresők** kutató természetű verbénák – utazók, felfedezők – csoportja, olyanoké, akik szívesen látnak új módszereket a gyülekezetben. Egy holdkereső épp annyira alkalmaz kristályingás szertartásokat, mint tradicionális athamét vagy rúnairó rituálékat. *Kereső* archetípusuknak megfelelően messzire elvándorolnak, s új apróságokat hoznak a Tradíció repertoárjába. Az élet és az istenek jelenlétét keresik azokban az egyszerű szertartásokban, amiket az emberek alkottak maguknak az új évezredben. Gyakran erősen kötődnek a közösséghez, és a tanulást épp annyira élvezik, mint a tanítást.

A **Létszövők**nek általában *dinamikus* avatárjuk van. Meglehetősen eltérnek a szokásoktól, fittyet hánynak az ősi rítusokra, s úgy hozzák össze a dolgokat, ahogy éppen jönnek. A konzervatívabb verbénák gyakran ferde szemmel néznek rájuk, ennek ellenére a létszövők tisztelik az életet, és ismerik az áldozathozatal értékét. Ezek a mágusok imádják felderíteni praktikájuk korlátait. Változtatják alakjukat, számos különböző mintázattal dolgoznak, és annyiféle teremtésbe folynak bele, amennyit csak kezelni tudnak. Övéké a felfedezés öröme.

A különálló verbéna koveneket és társaságokat is lehet csoportnak tekinteni, bár ezek általában túl kicsik ahhoz, hogy a nagyobb csoportokkal vetekedjenek.

FILÓZÓFIA

Az élet a világegyetem legnagyobb rejtélye. Alapvetően az anyag és az energia nem nő, nem gondolkodik, reagál, vagy sokszorozódik. Minden élet egy körforgás, ami a Tellúria szívverésévé alakul. A háló apró foszlányaiban egyének végtelen sokasága található, egybeszövi őket közös megpróbáltatásuk, lélegzetük. Ahhoz, hogy felismerjük az élet körforgásainak folytonosságát, fel kell ismernünk a mintázatát. Azt, hogy képes minden elváráson és határon túlnőni, felvehet bármilyen formát és elérhet bármilyen célt. A folyamat sohasem könnyű. Gyakran fájdalommal, zsákmányolással teli s átjárja a halál, ám az Élet utat tör magának.

GYENGESÉGEK

A véres áldozások, a felkavaró rítusok nem valóak finnyásoknak. A leendő verbénának erős gyomrúnak kell lennie, ha be akar kerülni a Tradícióba, valamint nyersen és kényelmetlenül nyíltan kell hozzáállnia az olyan praktikákhoz, amik sokak szemében visszatartóznak vagy tabunak számítanak. Éppen ezért a többi Tradíció inkább megtartja tőlük a három lépés távolságot. A sterilizáltabb Tradíciók, mint az Éter Fiai vagy a Hermész Rendje, zavarba ejtően ősinék tartják a Verbénát. Az Álomszólókhöz és Euthanatoszhoz hasonló intuitív csoportok több rokonságot éreznek velük, de ők is ferde szemmel nézik azt a merő erkölcselenséget, amivel az élők körforgását képesek utánozni.

Mivel mágiájuk annyira kötődik eredendő természetükhöz, hajlamosak egy kalap alá venni őket még ma is a „sátánista boszorkányokkal”. Míg a modern ember talán nem értheti, mondjuk, a Virtuális Adeptusok technológiáját vagy az Álomszólók kulturális énekeit, ők meglehetősen készségesek. Az a durva bensőségesség, amivel a Verbéna szétzúzza az otthoni élet igazságait, elég kényelmetlenséget okoz ahhoz, hogy az *alvók*, akik szembesülnek dolgaikkal, megijedjenek – és többen dühbe guruljanak emiatt.

ÉLTIÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

A verbénák sok szempontból a mitikus szálak – az élet hétköznapibb aspektusával összefonódott mágikus elemek – őrzőinek tekintik magukat. A legősibb mágiahasználók a Teremtéshez és a Tisztákhoz fűződő szoros kapcsolatuk által születésüktől fogva érezték az élet és a szellem kölcsönhatását. Noha ezek a szálak mára már meggyengültek vagy elhaltak, a verbénák még mindig érznek hasonló húzóerőt, és amikor csak tudnak, törekednek arra, hogy engedjenek ezeknek a köteléknek – egyszerű tettekkel, eszmékkel és szokásokkal, amik újra kinyilvánítják az élet hatalmát.

Termékenységi rítusokkal, táncsal és egyszerű életszeretettel felnyitják az emberek szemét, hogy meglássák valamennyi élet lüktetését. A Tradíció szerint szent minden tett, ami az élő természetet idézi. Tisztelik, és kötelességtudóan elfogadják az évszakok változását, az egészséget, a szexet, az érzékiséget, a nyers érzelmeket és az ösztönöket.

Azonban az élethez fűződő kapcsolataikkal ellentétben, ők tisztában vannak azzal, hogy az élet nem mindig tiszta, szép vagy boldog. A vérnek nyers hatalma van, hiszen jelképes értelemben, és szó szerint is az élet alapját jelenti. Ereik felvágásával és áldozatokkal a verbénák megcsapolják ezt az erőt. A ragadozók levadásszák és megölik prédájukat, s a Tradíció szerint ez helyes, mert a természetes körforgás része. A fájdalom tanítóeszköz, nem olyasvalami, amit kerülni kell. Ezért a verbénák sokkal kellemesebbnek tartják az állatias, ösztönös hajlamokat, mint legtöbbször, és ez az állatias természet, ami nyugtalanító lehet. A többi vallás és csoport nagy részében van egy határ, amit nem hághatnak át vagy valamilyen eszme, amit nem sérthetnek meg: hogy a vér szent és nem szabad kiontani, vagy hogy a szexen csak tagadással lehet felülkerekedni. Ezzel szemben a verbénák elfogadják ezen szenvedélyes gyakorlatok mindegyikét.

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Bármilyen hatalmas is legyen a tudat, nem tagadhatja meg a testet oly könnyen.

Álomszólók: Helyzetük oly nehéz, hivatásuk oly hasonló. Egy hangon szólunk – mi a szívhez, ők a lélekhez.

Eksztázis Kultusza: Az élet felvillanyozó, de nem mindig. Módszerük inkább menekülés, semmint fogékonyság.

Euthanatosz: Mindketten tisztában vagyunk a dolgok kezdetével és végével. Nekik már csak a kettő közt lévő dolgokat kell megérteniük.

Éter Fiai: Az élő szervezet a legeslegnagyobb gépezet.

Hermész Rendje: Olykor szövetségesek, olykor ellenségek. Sokmindent vettek át tőlünk, mégsem ismerik el, hogy közös az utunk.

Mennyei Kórus: Felháborító, milyen keservesen ragaszkodnak egyetlen Istenükhöz. Itt az ideje, hogy szembenézzenek saját ítélkező Poklukkával!

Virtuális Adeptusok: Steril világuk nem pótolhatja a testet, amibe beleszülettek.

Üresek: Egy odvas fa külsőre talán nagyszerűnek tűnik, de belül rothad.

Mágiájukat illetően a véreztetéstől kezdve a rúnairáson, állatáldozatokon, gyógyfüves főzeteken át az átváltoztató rítusokig mindenfélét használnak, még bizonyos New Age technikákat is, amik beolvadtak a Tradícióba. A kulcs olyan természetes elemet találni, ami kötődik a verbénák akaratához. Nézetük szerint az élet természetes rezonanciája sohasem hagyta el a világot, még ha a felelőtlen népességnövekedéssel, és számos faj kipusztításával az emberiség fel is borította az egyensúlyát. Ritmusát hallva a verbénák azt teszik, amit meg kell tenni – fenébe a javakkal, és a konvenciókkal!

Szféra specializáció: Élet

Általános fókuszok: oltárok, athame (boszorkánytőr), vér, üstök, énekek, csészék, tánc, gyógynövények, füstölő, boszorkánypróbák, pentakulumok, rúnák, áldozások

Koncepciók: művész, biológus, kézműves, bűvár, gyógyító, fűvész, politikai aktivista, pap(nő), vadőr, rúnatudós

AZ ÉLET KÖRÜLVESZ MINKET, OTT LAKOZIK A VÍZBEN, A FÁKBAN, A RAGADOZÓ ÉS A PRÉDA HEVES ZSIVAJÁBAN, A VÉREDBEN. ÉRŐTELJES, NEDVES, ZAVARBA EJTŐ, TERMÉSZETES – AKÁRCSAK TE MAGAD.

VIRTUÁLIS ADEPTUSOK

Egyik Tradíció sem tükrözi annyira a modern kort, mint a Virtuális Adeptusok. Ezek a volt technokraták a technikában hisznek, és abban, hogy ez hatalommal ruházza fel az embereket. Arra törekednek, hogy mindenki számára elérhetővé tegyék a technológiát. Míg a legtöbb tradíciós régimódián, és ősi praktikák megújítójaként tekint magára, a virtuális adeptusok a legmodernebb módszereket keresik. Meglovagolják a számítógépes forradalmak hullámain, és tudatuk tágítására használják fel ezeket a gépeket, lehetővé téve az egész világot behálózó kommunikációt, és a regényekbe illő valóság szemlélet modellezését. Ahogy a számítógépek, és a kommunikációs technika egyre terjed a Tömeg soraiban, az adeptusoknak egyre több lehetősége adódik, hogy az embereket új élményekkel gazdagíthassák. Az információ és az ismeretek terjedésével mindenki gyarapodik, és jobb változatokat találunk ki a világra, illetve a régimódi képzeteket, a szenvedést, és a társadalmi különbségeket.

HÁTTÉR

Nem meglepő, hogy a Virtuális Adeptusok múltja közös az Éter Fiaiéval. Technokrata Konvencióként kezdték, amikor a Villamos Mérnökök és a Műszereszek megteremtettek egy egész tudományágat, amit a számítógépes adatfeldolgozásnak, a logikus gondolkodásnak, valamint az információk értelmezésének és tárolásának szenteltek. Ezek a tudósok gépeket fejlesztettek ki, hogy információkat dolgozzanak fel az emberek számára, képeket vagy lejegyzett szavakat tároljanak, és hogy kiterjessék az emberi érzékelés, emlékezet és számítási képességét a tudat ismert határain túl. Az olyan újításokon felbuzdulva, mint a telefon vagy a differenciagép, ezekből a látnokból alakult meg a Differenciamemérnökök csoportja. Babbage differenciagépének bonyolult modelljein, Lady Ada Lovelace számítási elméletén, és Bell nagy távolságú kommunikációs eszközein dolgoztak. Ugyanakkor, a Villamos Mérnökök elektromosságról alkotott elméleteivel is foglalkoztak, valamint magukévá tették olyan lángelmék forradalmi elképzeléseit, mint Nikola Tesla. Magától értetődő tehát, hogy tudós álmodók csoportja volt ez, akik örült tempóban gyártották az ötleteket, saját felfedezéseiket új számítógépes és kommunikációs hatalmukkal táplálták, miközben a legmodernebb elméletek vad hullámain tivornyáznak.

Természetesen a fejlődő Technokráciának szüksége volt a számítógépekre és a kommunikációs technikákra, amiket a differencia-mérnökök találtak fel, de helytelenítette anarchikus elképzeléseiket, ötletszerű fejlesztéseiket és alig követhető információ hálózatukat. A dolgok a második világháborúban kezdtek felszínre törni. Az idealista adeptusok a háború elején egy Hitler-ellenes technokrata részvételt szorgalmaztak a Szövetségesek oldalán, ám a Technokrácia habozott alkalmazni befolyását. Erre a csoport saját erőforrásait titokban a Szövetségesek hasznára fordította, elhintve a viszály magvait.

Miután gúnyt űztek a Technokrácia elveiből, a második világháborút követően nekivágtak saját titkos projektjüknek. A virtuális valóság terén végzett kutatásaik elérték a csúcst, amikor Alan Turing kifejtette elméletét a virtuális térről, a gépi intelligenciáról, és az önreplikáló eszközökről. A Technokrácia azonban örökre lekapcsolta túlbuzgó kutatásaiért.

Alan Turing elvesztése jelezte a virtuális adeptusok számára, hogy a Technokráciának nem áll szándékában elfogadni új technológiáikat. A Technokratáknak szükségük volt a technikákra, csak a maguk köztudottan lassú és monolitikus módján akarták megvalósítani. Az adeptusok feledtetni akarták az emberekkel az új fejlesztéseikkel szembeni óvatosságot, és legmodernebb technológiájukat mindenki számára elérhetővé akarták tenni. Szerzte a világban üzenetként tekintettek Turing elhallgatására, ami szerint azt kell tenniük, amit mondanak nekik, és azt kell feltalálniuk, amiket megparancsolnak nekik, hogy ne váljanak feláldozhatóvá. Tipikusan anarchista hacker módra, az adeptusok szembefordultak a technokrata hatalommal. Sokan elmenekültek, a Konvenció pedig egy az egyben tradíciós tagságot kérvényezett. A nagy nyomás alatt lévő Tradíciónak szükségük volt belső információkra a Technokráciáról, s kellett valaki, aki betölti a Tér Székét. A virtuális adeptusoknak pedig szükségük volt egy menedéket nyújtó szervezetre, ahol szabadon folytathatják határokat feszegető törekvéseiket. A két csoport megtalálta a közös nevezőt.

Habár a technológiába vetett hitük miatt továbbra sem bíztak meg számos tradícióban, csoportjaik a Technokrácia elleni arzenál alappilléreinek számítanak. Mivel ismerik a technokrata eszközöket és képesek ellenük fordítani ezeket, felbecsülhetetlen értéket képviselnek az elkerülhetetlen összecsapásokban. Ideológiailag, az adeptusok állandóan új valóság szemléletre törekednek, és elképzeléseiket a virtuális térben ültetik át a gyakorlatba. A Digitális Hálón mindent uralnak, amit feltérképeztek, és minden lehetséges ötletet közölnének a jövő számára. A Tradíciók technológiai vénáját jelképezik igazán, és több szempontból is ők illenek bele a leginkább napjaink világába. Ahogy egyre több *alvó* kapcsolódik az Internetre, úgy nő képzett közösségük. Újabb, gyorsabb, jobb, *most* – ez dobogtatja szívüket, és a virtuális világokból merítenek ihletet vagy már rögtön rohannak is kipróbálni azt.

SZERVEZET

Az adeptusok természetüknél fogva paranoiások, s így igen kaotikus társaságot alkotnak. Egyedüli tényleges „szervezetük” a Digitális Hálón létezik és azon kevesekből áll, akik éppen kedvet éreznek egy csoportos foglalkozáshoz; a legtöbben ugyanis nem tűrik, hogy mások uralkodjanak fölöttük. Valójában az „elitség” a tekintély mércéje köztük. A Hálón, ahol az ember neme, faja és fizikai állapota lényegtelen, csak a tettek minősége számít. Eredményekkel lehet tekintélyt szerezni, és az ifjú adeptusok is

összesereglenek, ha egy igen elit tag segítségért kiált. Nagy az egyetértés, annak ellenére, hogy páran mindent megtesznek azért, hogy szabotálják az összejöveteleket – csak hogy egy kis hírnévre tegyenek szert.

Mivel csaknem teljesen elhatárolódnak egymástól, általában nem érdeklik őket a fellengzős címek, nem törődnek a formális tekintéllyel. Igazából elszomorítja őket a többi tradíció – például a Hermész Rendjéhez hasonlók – akik ilyen politikára építenek. Az ember azt hinné, nehéz lenne ilyen körülmények közt kezelni és gyarapítani az erőforrásokat, de csak számítógépes kapcsolatok kérdése az egész.

CSOPORTOK

Csoportjaik a technika rohamos fejlődésének ütemében változnak, szóval elég nehéz szemmel követni őket. Tovább bonyolítja a dolgokat, hogy számos adeptus csoportban a *felébredett* crackerek mellett *alvókat* is találni, így néha nem is lehet megkülönböztetni a mágust a halandótól.

A haldokló **Cyberpunk** mozgalom ítéletnap hangulatot áraszt, tagjai szerint a jövő egyre sötétebb, mocskosabb és hitványabb lesz. Ezek a nihilisztikus crackerek nehézfegyvereket, hardcore programokat használnak, behatolnak más rendszerekbe, s néha különböző drogokkal juttatják a csúcsra magukat, mielőtt a levegőbe röpitik célpontjaikat – társaságokat, politikusokat, egymást... bárkit, akit nem kedvelnek. Nem meglepő, hogy leginkább az Erők Szférájával végzik munkájukat. A Virtuális Adeptusok Tradíciója egyre tökéletesíti a jobb világról alkotott elképzeléseit, a kishitű cyberpunkok meg a csatornában tárgyalják ki utolsó napjaikat. Egészében véve úgy tűnik, mozgalmuk ideje lejárt, hogy átadja helyét egy műveltebb, intellektuálisabb elitnek, ami a technokrata X Iterációra emlékeztető módon a fejlett technológiában és a kibernetikai kísérletekben hisz.

Az intellektuálisabb **Kódkoponyák** cselekedetei mindenre fittyet hányó vakmerőséget tükröznek, ahogy az egy jóra való crackertől el is várható, ám a fegyverek és a rossz modor helyett inkább számítógépes programjaikat és adatelemző jártasságukat viszik tőkélyre. A kódkoponyák imádnak mindenféle apróságokat, rejtett adatokat, titkosított fájlokat gyűjtetni, amiket aztán szétküldenek mindenfelé, hogy mindenki elolvashassa őket. Gyakran, elég akaratos módon, rákényszerítik az embereket arra, hogy vizsgáljanak meg egy problémát minden oldalról. Ezzel új ötleteket, új látásmódokat szeretnének kapni. Idejük nagy részét a Digitális Hálón töltik. (Ugyan hol máshol töltenék?) Természetüknél fogva a Tér mellett a Tudat tudományát is tanulmányozzák.

A **Káosztudósok** az Entrópia segítségével tanulmányozzák a különösen bonyolult és kaotikus rendszereket. Szerintük az információfolyamat természeténél fogva labilis dolog, és magyarázat után kutatnak a hibák és adatfolyamok közt. Kutatási területeik tehát a fraktálok, a káoszelmélet, a labilis rendszerek és az úgynevezett kemény diók. Az ezekhez hasonló feltevésekből kiszámítják a hibákat a dolgok – vagy éppen a világ – működésében. Behatóan tanulmányozzák azt is, hogy az egészen apró dolgok is hatalmas következményekkel járhatnak, és sokuk jártas valamennyire a social engineeringben is.

A **Valósághackerek** növekvő csoportja szerint a világegyetem mögöttes szabályok szerint működik, rejtett

információtároló rendszere, titkos nyelve van. A hackerek ezt a nyelvet tanulmányozzák és használják fel arra, hogy megmondják az univerzumnak, hogyan szabályozza önmagát. Ahelyett, hogy virtuális valóságokkal és a Digitális Hálóval foglalkoznának, a kozmosz szerkezetét kódolják át. A tér és a gravitáció meghajlítása csupán kezdeti lépéseik munkájuknak, már eljutottak egészen az Anyag manipulálásáig, a világegyetem erőinek megváltoztatásáig, s olyan dolgokat értek el, hogy a többi huncut kis hacker nyomukba sem érhet. Ha az egész világ ezen az elképesztő „számítógépes nyelven” működik, akkor egész életedet a hackelésével töltheted.

A legtisztább természetű elméleteket a modern Virtuális Adeptusok nagy részét kitevő csoport tagjai, a **Hálóvándorok** gyártják. A Digitális Háló alapvető terep az adeptusok számára, de a hálóvándorok egy fényesebb, jobb jövő elképzeléseit szövögetik. Míg valamennyien egy „2.0-ás Valóság”-on dolgoznak, ahol a Tömeg *kiteljesedhet*, ez a csoport leginkább a jelenlegi világ fejlesztéseként s nem csupán egy általuk utalt rendszerként tekint erre. Hogy ezt elérjék, Digitális Tartományok gondos felépítését, valamint egyéb területek feltérképezését szorgalmazzák. Az úrutazás, a dimenzióutazás és az ezekhez hasonlók ígéretét hirdetik, bár ami azt illeti, a Tradíció korlátozott erőforrásokkal rendelkezik.

FILÓZÓFIA

Az információ a legnagyobb hatalom és a leghatékonyabb módszer. Az eszközök, a mágia, a trükkök meg a Tradíciók mind nagy dolgokra képesek, de csak akkor, ha ellátják őket a megfelelő információkkal. Ezért az adeptusok a lehető legtöbb dolgot fel akarják fedezni, meg tudni rólok mindent, amit lehetséges, hogy megnyissák a világ kapuit az új ismeretek előtt. Mindezt a kibúvók, trükkök, a rövidebb utak, újítások

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Figyelemreméltó mentális önfejelem, de a „légy a mindenség” eszmét túlságosan testileg próbálják megvalósítani.

Álomszólók: Térjtek már észhez! Minek barlangban lakni, amikor feltalálták a központi fűtést?

Eksztázis Kultusza: Lehet egy jót bulizni velük, aztán – ami még jobb – otthagyhatsz őket a számlával.

Euthanatosz: Sárosak a fickók, de elképesztő módon képesek eltüntetni a nyomaikat.

Éter Fiai: Bajtársaink, felebarátaink!

Hermész Rendje: Ígéretetni azt tudnak; a legtöbbjük túlságosan is rabja „varázslatlistáinak”, s képtelen új trükkökre.

Mennyei Kórus: Isten vagyok a Gépben.

Verbéna: Minden ami rossz az akashákban, megvan bennük – a jó oldaluk nélkül.

Üresek: Csak fel kéne őket villanyozni, és rendben lennének.

és álmok felfedezésével kívánják megvalósítani. Végül az emberek fel fogják ismerni, hogy az információ (és értelmezésük vagy feldolgozásuk) a kulcs az univerzum megértésére. Ha egyszer sikerül, már egyszerű lesz egy jobb világot alkotni – egy 2.0-ás Valóságot, ami virtuális módszerekkel átalakítható, formálható, ki lehet próbálni, hogy aztán mindenki elfogadja ezt az új világot. A legjobb és legragyogóbb (valamint a legelittebb) mutatja az utat, így az emberek hasznára válik.

GYENGESÉGER

A tekintélyellenességükhöz hozzáadva azt, hogy csak az újat tisztelik, nemcsak a társadalmat utasítják el, hanem azokat is, akiknek segíteni akarnak. Olyan *alvókkal* foglalkoznak, akik legjobb esetben „egyszerűen nem értik” a lekezelő magatartást, legrosszabb esetben pedig kigúnyolják őket. A versengő adeptusok közt folyton harcok robbannak ki azért, hogy eldöntsék, ki legyen a menő, és ki legyen a múlté. A Tradíció nem tűri a kizárólagos vezetőket. Az adeptusok vagy berobbannak, vagy a ranglétra legfelső fokán álló „elitek” és az alsóbbrendű „végfelhasználók” rendszerének fogaskerekei közé szorulnak. A Tradíciónak fel kell nőnie ahhoz, hogy felismerje: a felfedezés felelősséggel jár.

A Digitális Háló nemrégiben történt összeomlásával és a vakféhérség bekövetkezésével a legígéretesebb irányítási területeik jelentős részét elvesztették. Noha a Háló talpra állt, most elárasztották az olyan *alvók*, akik – számítógépes szakértelmüket tekintve – egyre inkább beérik az adeptusokat. Egyszer már megtapasztalták, milyen a Tartomány urainak lenni, s most, hogy kegyetlenül szembesültek azzal, hogy az *alvók* is bejutottak, elégük lett a jóból. Most, hogy mindenki előtt nyitva az ajtó, bele kell nyugodniuk, hogy az emberek olyat is tesznek, amit nem néznek jó szemmel. Sokan nem hajlandóak elfogadni ezt, és odáig merészkednek, hogy alávaló módon lekapcsolják vagy flémelik a Hálóra lépő *alvókat*. Az újítások hímeiként a Tradíció céljaira kellene összpontosítaniuk figyelmüket, s nem a Hálón

tengődni, kizárólagos terepnek nyilvánítva azt. Másként fogalmazva semmivel sem többek, mint kiskirályok egy olyan birodalomban, aminek irányítása lassan kicsúszik a kezeik közül.

ÉLTIÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

Természetesen, a számítógép mestereiként a Virtuális Adeptusok csoportjai mindenféle teletechnikában, információfeldolgozásban és a Digitális Háló feltérképezésében az élen járnak. Véleményük szerint az információ a saját útját járja. Egyes adeptusok szerint céllal és motivációval is rendelkezik. Végül is, a virtuális valóságok pusztán adatok; a nagy távolságok közti kommunikáció csak hozza-viszi az információt, ráadásul a fizikai létezés is csak az információ tárolásán alapul. Ha valaki manipulálja a tényeket, a valóság hozzáigazodik. Mindamellet mindíg akadnak újabb tények...

információfeldolgozásban és a Digitális Háló feltérképezésében az élen járnak. Véleményük szerint az információ a saját útját járja. Egyes adeptusok szerint céllal és motivációval is rendelkezik. Végül is, a virtuális valóságok pusztán adatok; a nagy távolságok közti kommunikáció csak hozza-viszi az információt, ráadásul a fizikai létezés is csak az információ tárolásán alapul. Ha valaki manipulálja a tényeket, a valóság hozzáigazodik. Mindamellet mindíg akadnak újabb tények...

Elképesztő adatfeldolgozási és -átviteli jártasságukból adódóan hatalmas számítógépes folyamatokat fejlesztenek ki, hogy manipulálják a környezetüket. Jóllehet legtöbbjük a folyton változó adatok birodalmához készült, erőterek kivetítésétől megjelenésük megváltoztatásáig bármire akadhat náluk program vagy hardver. Az efféle eljárások természetesen leginkább a Digitális Hálón működnek, de ez a korlátozás nem tartja vissza az adeptusokat attól, hogy a megfelelő technikai cuccok támogatásával részt vegyenek egy jó kis valósághackelésben. Imádják az új kütyüket, a high-tech eszközöket és minden olyasmit, amivel leghagyhatják társaikat.

Az adeptusok „találkozó” főként a hálózati konferenciák és vetítések mintájára – gyakorta a Digitális Háló biztonságos menedékeiben – zajlanak. Beavatás? Mihelyt egy ígéretes adeptusnak sikerül bemutatnia néhány bravúros mutatványt vagy feltörnie pár jó kis kódot, máris bent van a csapatban – kivéve, persze ha tök bunkón viselkedik köztük. Képzés? Miféle képzés? Összedobnak mindent, amit tapasztalatból vagy csak úgy mellékesen tudnak, és ötvözik mindazzal, amit fontosnak tartanak. Nem ritkán szerencsehozó talizmánjuk van, mondjuk, egy igen nagy tiszteletnek örvendő hacker emléknepje (gyakori például Alan Turing születésnapja), de az sem szokatlan, ha egy adeptus a barátjaként, kedvenceként vagy palackba zárt szellemként szól a számítógépéhez.

Szféra specializáció: Tér

Általános fókuszok: számítógépek (hát mi más?), kibernetikus beültetések, hackelési rituálék, matematika, programok, érzékelőcuccok, kémfelszerelés

Koncepciók: anarchista, cracker, felfedező, zenész, punk, tudós, technobuzi, író

Van odakint egy új világ, ami csak ránk vár.
Megmutatom, hogyan lásd meg, kinyitom az ajtót...
neked csak be kell rajta lépned.

ÜRESEK

Az emberek haldokolnak, az eszmék haldokolnak, a mágia haldoklik, a világ haldoklik. Az *üres*ek már tisztában volt ezzel egy ideje, csak beletörődött. Most, hogy kiderült, a világ lefelé csúszik a lejtőn, megpróbálják kiévezni a lesiklást. A nihilizmusban és a társadalmi erkölcsök elutasításában tivornyázva kéjelegnek a gótikus eleganciában és a dekadens, romantikus egykedvűségben.

HÁTTÉR

Mivel nem alkotnak kimondottan Tradíciót, nem foglalhatnak helyet a Kilencek Tanácsában, nem ismerik el őket Tradícióként, és a többi mágus számára is csak terhet jelentenek. Nem tekinthetnek vissza könyveket kitöltő történelemre sem. Ehelyett romantikus költőkre, viktoriánus spiritisztákra hivatkozhatnak, a húszas évek serdülő, alternatív kulturális irányzatát és a modern gótikát követik – akárcsak építészeik. Képtelenek megegyezni az alapításukat illetően, így inkább azt nézik, mit hoztak ki belőle. Vegyes kultúra lévén, azt veszik ki belőle, amit akarnak, a többit meg elutasítják – ugyanígy vannak az emberekkel, filozófiákkal, a mágiával és az eszmékkal is.

Ennek ellenére ők a mai kor termékei – vagy inkább elutasítói. Megvetik az örületes léptékkal rohanó modern életvitelt, a tömeges piac ragyogó, mégis bazári technológiáját és az ostoba társadalmi rétegződést. Ehelyett inkább egy elegánsabb kor elképzeléséhez ragaszkodnak. Abszintot kortyolgatnak, verseket költenek, fetisizsra divat szerint öltöznek és a halál kapujához vezető trendeket követnek. A küszöbön álló Leszámolás csak hitelt ad elképzeléseiknek. Ha a világ a vég felé tart, ők aztán készek az idő előtti pusztulására.

SZERVEZET

A klikkesedés jellemző rájuk. Ahelyett, hogy filozófiai frakciókba vagy avatár-vezérelte csoportokba tömörülnének, kisebb klubokba vagy szociális csoportokba járnak. Ezek a klikkek kegyetlenül versengenek egymással és féltékenyek, de félre tudják tenni különbözőségeiket, hogy néha együttműködjenek. Mivel az *üres*ek gyakran csonka vagy diszfunkcionális családokból (akár gazdagok, akár szegények) jönnek, mindenféle passzív lázongásban részt vállalnak – tehát hasonló élményeket átéltek emberekkel lógnak együtt, és ugyanazt a gyertyatartót fogják. Nincs hierarchia. Vannak ifjú gótok meg halott gótok, a vén gótokat csak eljászták. Ezek a társadalmi klikkek jelentik az

egyetlen családjukat, és foggal-körömmel védik is őket. Politikai nézetek nélkül azonban csak vonogatják a vállukat egy valódi „szervezet” hallatán. Talán akkor örvendenek bármiféle elismerésnek, amikor kiválasztanak valakit, hogy beszéljen a klikk érdekében, vagy ha különösen titkos ismeretért vagy apróságokért versengenek, hogy félelmetesnek vagy az okkult ezoterika mestereinek tűnjenek.

CSOPORTOK

Szervezettség vagy politika hiányában nem alkotnak túlzottan sok csoportot. Többnyire egyszerűen csak elszakadtak a többi Tradíciótól vagy más mágikus közösségektől. A többit emberek válogatja.

A **tanácsos** kifejezés néha olyan *üres*re utal, aki kimondja, hogy szeretné, ha csatlakoznának a Tradíciókhoz, bár az ilyeneket leginkább az „bérenc” vagy a „fasiszta seggfej” szavakkal illetnek. Néhányan úgy vélik, sokat lehetne tanulni a Tradícióktól, vagy csak szeretnék érezni, hogy tartoznak valahova; másoknak barátaik vannak a Tradícióknál vagy csak egy kis politikai befolyásra éhesek. Ezek a mágusok általában hamar kiégnek. A Tanács nem veszi őket komolyan, és a többi *üres* is semmibe veszi törekvéseiket.

Azokat, akik a leginkább szembehelyezkedtek a Tanáccsal, **forradalmároknak** nevezik. Abban talán még egyetértenek, hogy a Technokrácia kavarja a szart, de szerintük a Tradíciós Tanács is ugyanolyan zsarnoki rendszer. Ők inkább hagyják a háborúskodó feleket harcolni egymással és békében nyugodni.

Az *üres*ek többsége nem alakít csoportot. Csak lógnak, élvezik a klubéletet, eljárnak a klikkjeikbe és lökik a dumát a modern gazdaságtól kezdve a helyi temetőben kísértő szellemekig mindenféléről.

FILIZÓFIA

Bár nem hiszik azt, hogy feltartóztathatatlanul itt a világvége, nagyon is érzik, hogy szar az élet. Ezért kiélnék, amit lehet, sőt, másokat is erre buzdítanak. Ennek ellenére nagyon is kíváncsiak, szeretnek bekukkantani a felszín alá – pillantást vetni a társadalom hasáiban tekergőző belekre –, hogy lássák, mi mozgatja valójában a dolgokat. Míg más mágusok egyetlen mágiaelméletet követnek vagy egy bizonyos *felébredett* cél hajtja őket, az *üres*eket épp annyira motiválja egy élvezethajhász relaxációval töltött gótikus este, mint pár ezoterikus kincsecske kiásásának lehetősége.

GYENGESÉGEK

Néhanapján még ahhoz sincs kedvük, hogy kikeljenek az ágyból. És ez a viselkedés előbb-utóbb eluralkodik rajtuk. Mivel belenyugvó természetűek és túlságosan is alkalmazkodóak, elég nehéz rábírní arra, hogy tegyenek is valamit, így hát alig érnek is el valamit. Elvesztegetett potenciál végeredményei, mégsem akarnak beilleszkedni a „normális” társadalomba vagy alkalmazkodni hozzá. Néhányan tényleg szert tesznek valamilyen szintű képességekre és rálelnek egy útra, ami a Kiteljesedéshez vagy más célhoz vezet, de a legtöbben csak ülnek a seggükön napestig, és nem tesznek semmi érdemlegeset.

ÉLTÉLETEK ÉS GYAKORLATOK

Az Üresek Műhelyének legnagyobbberőssége a meggyőződés hiánya. Mivel teljes mértékben elutasítanak mindent, összeszednek mindenféle bölcsességet és egyesítik az elméjükben. Minthogy hajlamosak a XIX. század végi spiritualizmustól kezdve az újpogány nihilisztikus fétisizmusig bármilyen fedél alatt összegyűlni, legalább egyszer mindent ki akarnak próbálni – főleg, ha az egyedi szemléletmódot biztosít számukra, vagy ha valami módon hatással van a klikkjükre.

Számukra a Kiteljesedés igen távoli cél, olyasvalami, amit soha nemérhetnek el. Persze, érzik az avatárhúzását, de ha holnap meghalsz anélkül, hogy bármit is tettél volna, miért érdekeljen?

Ez a közöny rengeteg szabad időt ad nekik, és rengeteg féle módszer fedezhetnek fel, sőt, ironikusan egyfajta megvilágosodást is elérhetnek ezáltal a legfurcsább zugokban és mesterségekben. Általánosságban véve nem hisznek semmiféle globális Kiteljesedésben. A jobbára seggfeje emberektől hogyan is várhatná el az ember, hogy jobbak legyenek? Szóval felesleges időpocsékolás megváltoztatni őket. Mivel különböző területekről válogatott technikákat fejlesztettek ki, nincs igazi mágikus specializációjuk vagy tipikus fókuszuk. Sokan kezdik egy kis okkult jártassággal, aztán később rátalálnak a személyes stílusukra, a mágiának azt a fajtáját tanulmányozva, amelyik a leginkább a kedvükre való.

Ezért ők a világon mindent használhatnak fókuszként, amíg van fogalmuk arról, mit miért tesznek. Egy számítógépes üres jobb, ha mélyebben megismeri a gépét, aki meg santertiát űz, érdemes elolvasnia legalább pár könyvet a témában. A mágia rendszertelen megközelítése olyan rugalmasságot biztosít nekik, aminek a Tradíciók a nyomába sem érnek.

SZTEREOTÍPIÁK

Akasha Testvérisége: Fel kéne már nézniük az Akasháikból, hogy lássák, egy gennyedző lyuk a világ.

Álomszólók: Legalább tisztában vannak vele, hogy a világ haldoklik. Most már csak fel kéne hagyniuk az időpocsékolással.

Eksztázis Kultusza: És fel és le és hajlít!

Euthanatosz: Ezek a fickók mocskolták be a viharkabátok hírét.

Éter Fiai: Tudod, az az örült tudós csajszi éppenséggel nem nekem dolgozik.

Hermész Rendje: Miféle begyepesedett seggfej banda! Feldughatják maguknak a fallikus szimbólumaikat!

Mennyei Kórus: Mintha nem lett volna elég, hogy az őseim templomba akartak járatni, ezek meg azt mondják, hogy pokolra jutok.

Verbéna: Rendben, meg tudnám szokni a wicca életmódot, de minek kell ennyit nyugtalankodni hozzá?

Virtuális Adeptusok: Jó kis játékok. De aki él-hal a játékokért, maga is halott.

Szféra specializáció: nincs

Általános fókuszok: arkanológia, vér, kristályok, grimoárok, költészet, rúnák, szeánszok, spirituálé, viktoriánus rituálé... meg tulajdonképpen bármi más

Koncepciók: klubjáró, faux vampire (álvámpír), gót bandatag, médium, okkultista, költő

Én táncolni fogok e lángoló világ hamvain.
Miért vesztegeted az időt olyasvalamire, ami holnapra már nem lesz?

Gyilkos vagyok.

Megöltem tizenhét embert. Közhelyszerű lenne most azzal folytatni, hogy emlékszem-e az arcokra, érzek-e büntudatot vagy nem. Nem érzek. Talán néhányuk miatt, de nem mindenkiért.

A legtöbb emberben nincs meg a hajlam a gyilkolásra. De azt hiszem, ez nem az ölésről szól. A kötelezettségről. Hogyha gyilkos vagy, akkor felelősséggel tartozol magadnak és valaki másnak. Ha eldöntöd valakinek a sorsát, akkor egész életedben viselned kell ennek a visszafordíthatatlan tettnek a következményeit. Még ha az elsőre rá is tudja szánni magát valaki, csak ritkán tud megbirkózni a másodikkal. Megtörnek, gyónnak, megőrülnek. Szabadulni akarnak a teheről, amit magukra vettek.

Nincsenek illúzióim arról, amit teszek. Néhányan azok közül, akiket megöltem, szenvedtek. Rosszul érzem magam miattuk, de még rosszabbul érezném magam, ha folytatták volna megtört életüket. Mások szörnyetegek voltak, igazi rémek, akik arra használták a hatalmukat, erejüket vagy pusztán aljasságukat, hogy fájdalmat okozzanak a körülöttük lévő embereknek. Miattuk nem érzem olyan rosszul magamat. Még ha nem is tanultak semmit, de legalább nem okoznak maguk körül pusztítást többé. Néhány alkalommal önvédelemből tettem. Bár ez természetes, ha már egyszer gyilkos lettél. A gyilkosok levadásszák egymást.

Nemsokára újra ölni fogok. A célpontom egy férfi, aki nőket használ ki. Egy egész szervezetet működtet, és arra használja a hatalmát, hogy „kompromittáló helyzetekbe” kényszerítse őket. Aztán ugyanezzel a hatalommal bemocskolja őket, így nem tudnak munkát kapni, sem megvédeni magukat a vágyaitól. Véget fogok vetni ennek.

Az a néhány ember, aki tudja, hogy mit csinállok, állandóan megkérdőjelez. „A kezébe veszed az életüket” – mondják. „Mi jogosít fel erre?” De ők nem értik. Ez nem jog; ez kötelezettség. Arra kárhoztattam magamat, hogy másokat megmentsek. Megteszek olyan dolgokat, amire más nem is gondol, mert én készen állok arra, hogy kiálljak azért, amiben hiszek.

Fanatizmus? Örültség? Nehéz megmondani. Csak azt tudom, hogy miután végeztem, nem fogok megváltozni. Másnap még mindig egy gyilkos leszek, de az az ember nem fog több nőt bántalmazni.

John belenézett a tükörbe, majd felsóhajtott: – Fekete farmer, fekete kabát, fekete csizma, fekete napszemüveg, fehér póló – dörmögte maga elé. – Hát nem a megszokott viselet, de megjárja. – John végignézett a kis lakásán, kutató tekintetét a ház biztonsági zárja vonzotta magára. *Semmi olyan, amit korábban megkaptam volna a társaságtól* – gondolta, ahogy az ágyhoz lépett és felkapta a kocsikulcsait. Átkos pillantást vetett a rádióra, amikor bekapcsolva meghallotta a Rancid Timebombját bömbölni, majd megszokott mozdulattal elfordította a kulcsot. *Akkor még egyszer: már nem dolgozom nekik. Talán jobb lenne mindent elfelejteni a társasággal kapcsolatban. De az emlékek nem tűnnek el olyan könnyen, már ha eltűnnek egyáltalán.* Körülnézett, végül odalépett az ajtóhoz, de a kilincs felé nyúlva megtorpant. *Gyerünk, John! Semmiség, csak az életed hátralevő részének első napja.*

A nap vakító ragyogása hunyorgásra készítette, de a napszemüvegben gyorsan hozzászokott a szeme a fényhez. *Ez örültség, én a Társaság embere vagyok, ne állok még készen erre.* Ám ekkor felrémlt előtte azokban a tartályokban haldokló gyermekek képe. *Nem – a Társaság sáros. Korrupt. Soha többé.*

A kocsijához lépve letörölgette a sárhányót, tekintélyes réteg koszt kaparva le róla. Mielőtt beült és beindította volna a motort, a Timebomb számát hallván ismét vetett egy sötét pillantást a rádióra. – Ötödik utca, 5. ház. Oké, új barátaim. Jövök – mondta csak úgy magának.

Kiállt az autóval, majd elindult az utcán, ügyelve arra, hogy csak 1-2 kilométer per órával lépje túl a sebességhatárt. Félúton az 5. Utcai kereszteződésben úgy tűnt, mintha a világ hirtelen kibillent volna egyensúlyából és szétrobbant volna. John fejét rázva rápillantott az anyósülés oldali ajtóra, és észrevette, hogy beszakadt. Francha! Ne most, még ne! – futott át az agyán, de már reflexből cselekedett. Kibukfencezett az ajtaján majd úgy helyezkedett, hogy a hátsó kerék takarásában legyen. *Két embert küldhettek – egyik odabent néz meg, a másik pedig körbesétálja a kocsit. Várj még... várj... most!* Amint támadóinak egyike épphogy befordult a kocsni végénél, John felállt és rárontott az öklével. Nemcsak nézte, ahogy a férfi a földre zuhan. Egy gyors és gyakorlott mozdulattal kitépte a kezéből a pisztolyt, majd a másik fickó felé fordult, akiről tudta, hogy a túloldali ablaknál áll. John elmosolyodott, érezve, hogy a frissen szerzett fegyverével tökéletesen illik a kezébe, majd támadójára célzott. – Keres valakit?

A másik férfi megpördült, és Johnra szegezte tekintetét. – Azért küldtek minket, hogy begyűjtsük magát. Kérem, jöjjön velünk.

John lassan megrázta a fejét: – Mondja csak, mégis hogy képzelem? Nálam van a fegyver, maga meg itt áll előttem, mint egy zöldfülű kadét.

A férfi halványan elmosolyodott. – De olvastam magáról. Átnéztem az aktáját. Nem tudja, hogyan kell használni azt – mondta, majd a vállán lévő fegyvertokhoz kapott. John gyorsan kibiztosította a pisztolyát, s meghúzta a ravaszt. Hirtelen fény villant, mire a férfi rángatózva a földre omlott, szeme fennakadt. John a mellkasára dobta a fegyvert. – Ki hitte volna? Vettem néhány magánórát, seggfej.

Végignézett az utcán, felsóhajtott, majd kocogni kezdett. – Csak tudnám, merre lehet a legközelebbi buszmegálló...